EM

December 2017
laatste editie / last issue

The best of twenty years EM

Hello & Goodbye

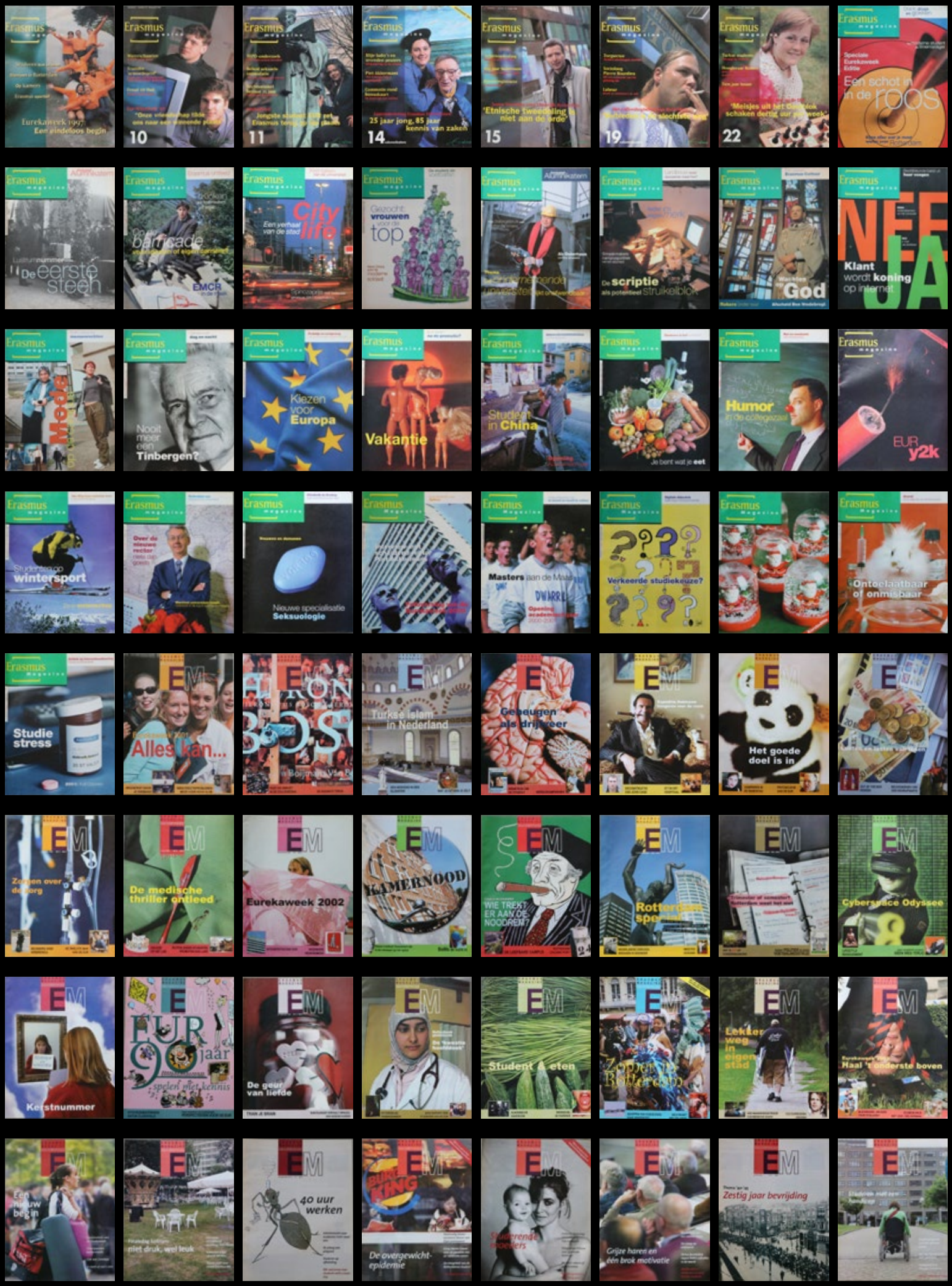
Eurekaweek 1997
Een eindeloos begin
10
11
14
25 jaar jong, 85 jaar kennis van zaken
15
'Etnische tweedeling is niet aan de orde'
19
22
'Meisjes uit het Oostblok schaken dertig uur per week'
Een schot in de roos
De eerste steen
barricade
EMCR
City life
Een verhaal van de stad
Gezocht vrouwen voor de top
De scriptie als potentieel strijkelblok
God
NEE JA
Klant wordt koning op internet
Mode
Nooit meer dan Tinbergen?
Kiezen voor Europa
Vakantie
Studeren in China
Je bent wat je eet
Humor in de collegezaal
EUR y2k
Studeren op wintersport
Over de nieuwe rector
Nieuwe specialisatie Seksuologie
Masters aan de Maas
Verkeerde studiekeuze?
Ontoelaatbaar of onmisbaar
Studie stress
Alles kan...
Turkse islam in Nederland
Gebeugen als drijfveer
Het goede doel is in
Zorgen over de zorg
De medische thriller ontleed
Eurekaweek 2002
KAMERNOOD
WIE TREKT ER AAN DE NOODREM?
Rotterdam special
Cyberspace Odyssee
Kerstnummer
EUR 90 jaar
spelen met kennis
De geur van liefde
Student & eten
Zoeken in Rotterdam
Lekker weg in eigen stad
Haal 't onderste boven
Een nieuw begin
niet druk, wel leuk
40 uur werken
BURGER KING
De overgewicht-epidemie
Studerende moeders
Grijze haren en één brok motivatie
Zestig jaar bevrijding

Hello & Goodbye

Erasmus Magazine bestaat 20 jaar! Reden voor een feestje?
Dit is de laatste papieren editie van *Erasmus Magazine*. Vanaf januari verschijnt *EM* niet meer op papier. De makers van EM, en veel lezers met ons, zullen de fysieke verschijningsvorm van EM gaan missen.
Toch vieren we een feestje!
Want in die 20 jaar hebben we veel moois gemaakt en dat willen we graag in deze editie laten zien. We blikken achteruit en vooruit. De leukste foto's en de interessantste ontwikkelingen in het nieuws. Hoe was het om te studeren toen de redacteuren 20 waren? Wat moet er in 2020 klaar zijn? Hoe is het afgelopen met mensen die 20 jaar geleden in het nieuws waren? Hoe ziet het mediagebruik van 20-jarige studenten er uit? En we geven 20 x 20 euro weg (dat was 20 jaar geleden nog ruim 44 gulden!) als je de rebus oplost!
En nog meer reden voor feest....
EM stopt niet met nieuws maken en mooie verhalen vertellen over de Erasmus Universiteit. Sterker nog: we zetten in op stevige onderzoeksjournalistiek en meer discussie binnen de universiteit.
De redactie dankt alle freelancers, studentmedewerkers, columnisten, opiniemakers, vormgevers, fotografen, illustratoren, vertalers en drukkers die de afgelopen 20 jaar hebben meegewerkt aan dit magazine.
En *last but not least*: dank aan alle lezers voor hun betrokkenheid.

Tot ziens online!
De redactie

Erasmus Magazine is celebrating its 20th anniversary! Surely this calls for a party?
You are holding the last ever hard-copy issue of *Erasmus Magazine*. Starting from January, *EM* will no longer be published in hard copy. The creators of EM, as well as many of our readers, will miss the magazine version of EM.
However, despite all this, we think our anniversary calls for a party!
Because in these last 20 years, we have created a lot of beautiful things, and we want to show them off in this issue. We will look back as well as ahead. We will show you the most wonderful photos and the most interesting news stories. What was it like to be a student back when the editors were aged 20? What projects will have to be completed by 2020? Whatever happened to the people we featured 20 years ago? How do current 20-year-old students use the media? And last but not least, we will give 20 people who solve our rebus € 20 (which was over 44 guilders 20 years ago!).
But there is yet another reason to party...
EM will not stop providing you with news or telling you wonderful stories about Erasmus University. Quite the contrary – we seek to present you with solid investigative journalism and hope to give rise to a proper debate at the university.
The editorial team would like to take this opportunity to thank all freelancers, student team members, columnists, opinion makers, designers, photographers, illustrators, translators and printers who have contributed to this magazine in the past 20 years.
And last but not least, a big thank-you to you, our readers, for your engagement.

We will see you online!
EM Editorial Board

14

Inhoud

06 Overzicht
Twintig jaar academisch nieuws
Twintig jaar EM in vogelvlucht, van vrouwenemancipatie tot Tariq Ramadan.

14, 38 en 48 Serie
2020 is mijn jaar
Promovendus Reinout van der Veer, hoogleraar Forensische moleculaire biologie Manfred Kayser en roeister en student Marieke Keijzer over hun doelen voor 2020.

16, 20, 37 en 50 Column
Toen ik 20 was
Vier generaties EM-redacteuren blikken terug op hun studententijd,

17 Interviews
Nieuwe generatie nieuwsjunkies
Vaarwel papier, hallo online. Het is een trend die al langer gaande is in het medialandschap. Nu is de vraag alleen: zitten gebruikers wel te wachten op die digitale nieuwsstorm? Vijf 20-jarige experts aan het woord.

17

26 Cartoon
20 jaar hoger onderwijspolitiek volgens Bas van der Schot

36 Onderzoeksverhaal
20 jaar later
In twintig jaar *EM* vertelden veel mensen over bijzondere prestaties, goed onderzoek of andere mooie verhalen. Maar wie waren de mensen die twintig jaar geleden in EM aan het woord kwamen? Hoe kijken zij terug op die periode? En hoe gaat het nu met ze?

46 Prijsvraag
Rebus
Erasmus Magazine bestaat (ruim) 20 jaar én wie jarig is trakteert! Los deze rebus op en win één van 20 cadeaubonnen van 20 euro!

21 In beeld
20 jaar in 20 foto's
Een volstrekt onvolledige, maar mooie impressie van het academische leven in Rotterdam van 1997 tot nu.

21 Photography
20 years in 20 photo's
A totally incomplete but wonderful impression of academic life in Rotterdam from 1997 until now.

06

Contents

10 Overview
Twenty years of academic news
A brief look at 20 years of EM, from women's emancipation to Tariq Ramadan.

15, 39 en 49 Series
2020 will be my year
PhD student Reinout van der Veer, professor Forensic Molecular Biology Manfred Kayser and rower and student Marieke Keijzer about their ambitions for 2020.

16, 20, 37 en 50 Columns
When I was 20
Four generations of EM-journalists about the time they were students.

17 Interviews
The latest generation of news junkies
After Goodbye paper, hello online. It's a trend that has been unfurling for some time in the media landscape. Leaving the question: do users actually want this digital news revolution? EM asked five 20-year-old experts.

26 Cartoon
Twenty years of higher education politics according to Bas van der Schot

41 Research story
Twenty years later
During the twenty year period EM existed, we have featured many people, who have told us about their achievements, research and other interesting things. But who were these people who were featured by EM twenty years ago? How do they look back on this period, and how are they doing now?

47 Puzzle and win
Rebus
Erasmus Magazine exists (more than) 20 years and gives away birthday treats! Solve this rebus and win one of 20 gift vouchers of 20 euros!

tekst **ELMER SMALING**
illustraties **UNIT20**

Twintig jaar academisch nieuws

'Demografische verandering hoeft niet geforceerd te worden', zei JOVD-voorzitter Puck van Putte vorige maand nog op de site van *EM* over het diversiteitsbeleid van de EUR. Had ze twintig jaargangen EM doorgebladerd, dan had ze wel beter geweten. Hier volgt twintig jaar EM in vogelvlucht, van vrouwenemancipatie tot Tariq Ramadan.

Al twintig dikke jaargangen lang staat **het probleem van te weinig vrouwen in de top** bovenaan de agenda van het academische debat, en al twintig dikke jaargangen lang is er nauwelijks iets veranderd. Al in de oktobereditie van 1998 (jaargang 2) berekent de toenmalige minister van Onderwijs Jo Ritzen, dat het nog 51 jaar zal duren voordat er evenveel vrouwelijk als mannelijk wetenschappelijk personeel is. De EUR heeft in dat jaar 5,8 procent vrouwen als hoogleraar.

Twee jaar later verzucht EM-hoofdredacteur Ad Hofstede dat het 'glazen plafond, gemaakt van ruim een meter dik pantserglas' is. In 2005: de EUR staat een-na-laatste van alle Nederlandse universiteiten in de 'Glazen Plafond Index'. En in 2007 beschrijft EM de 'leaking pipeline': het fenomeen dat vrouwen na de promotiefase lijken af te haken in de wetenschap. Toch ging een optimistische briefschrijver er tien jaar geleden vanuit dat het allemaal vanzelf goed komt: vrouwen doen het immers beter als student dan mannen, dus het is een kwestie van tijd. Waar hebben we dat eerder gehoord?

In de twintig jaargangen van EM **kende de universiteit ook vele vreemde – en soms controversiële – kostgangers.** Meestal was dat dankzij EFR, de studievereniging van de Faculteit Economische Wetenschappen (thans ESE). In april 1998 spreekt de Palestijnse leider Yasser Arafat op uitnodiging van de EFR in de Aula, volgens EM dan al een 'oude man met waterige ogen'. Vlak voor de Tweede Kamerverkiezingen van 2002 komt Pim Fortuyn naar het traditionele EFR-verkiezingsdebat. Het is zijn eerste debat na de beruchte avond van de gemeenteraadsverkiezingen, waar het tot een keiharde confrontatie komt tussen Fortuyn en zijn aartsrivaal (of beter gezegd pispaaltje) Ad Melkert van de PvdA. Ook Melkert is er die avond en herstelt zich enigszins, maar het is Fortuyn die de show steelt. Het is zijn laatste bezoek aan de EUR: twee maanden later wordt hij vermoord.

In de categorie 'zwaar controversieel' valt het bezoek van Filip Dewinter, de voorman van het extremistische Vlaams Belang, op uitnodiging van bedrijfskundestudievereniging Sviib in 2005. Het leidt tot een ingezonden brief in EM, waarin docent Maatschappijgeschiedenis Dienke Hondius het debat een 'beschamende vertoning' noemt. Ook de voormalige Noord-Ierse terrorist David Hamilton bezoekt Woudestein, want in 2003 vertelt hij op uitnodiging van de Navigators over zijn bekering tot het christendom.

Het zijn niet altijd personen die tot controverse leiden. Zo loopt in 2006 een debat over de Armeense Genocide, ge-

In de categorie 'zwaar controversieel' valt het bezoek van Filip Dewinter

organiseerd door Studium Generale, volledig uit de hand. SG doet voorafgaand aan het debat nog pogingen om een tumultueus debat te voorkomen door op verzoek van Turkse organisaties een Turks historicus aan het panel toe te voegen, maar dat haalt weinig uit. "Direct na het debat ontrolde een groep Azeri en Grijze Wolven twee vlaggen, onderwijl wolvengeluiden makend en Turkse kreten slakend. Een dozijn politieagenten moest eraan te pas komen", luidt het ooggetuigenverslag in EM.

Andere namen die dankzij de studieverenigingen onze Aula betraden: de Ierse politicus Adams, de Duitse bondskanselier Schröder, de Israëlische politici Netanyahu en Peres, de Turkse premier Erdogan, VN-secretaris-generaal Boutros-Gali en de Amerikaanse minister van Binnenlandse Zaken onder Trump, Tillerson. Ook komen de controverses niet altijd van buitenaf, want meerdere EUR-wetenschappers weten er zelf voor te zorgen. **Bijvoorbeeld in de fraudezaak rond Dirk Smeesters in 2012.** De jonge, veelbelovende RSM-wetenschapper wordt betrapt op het fabriceren (of in elk geval 'masseren') van onderzoeksdata. Als de universiteit een onderzoek start, raakt Smeesters 'per ongeluk' een groot deel van zijn ruwe data kwijt bij een computercrash en een verhuizing bij RSM. Uiteindelijk neemt de Vlaamse hoogleraar zelf ontslag.

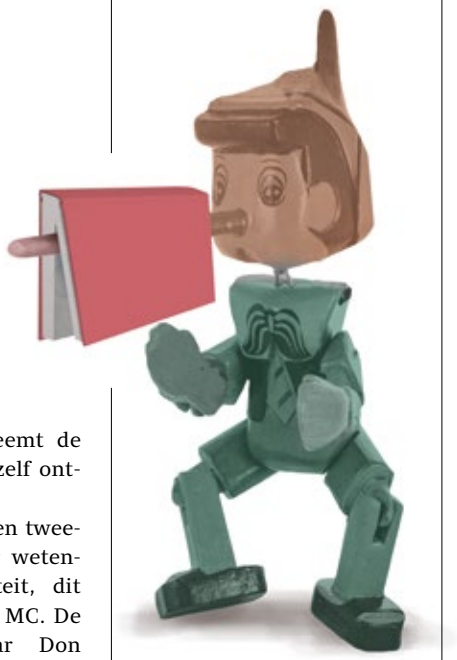

Datzelfde jaar is er een tweede grote affaire over wetenschappelijke integriteit, dit keer bij het Erasmus MC. De bijzonder hoogleraar Don Poldermans doet daar onderzoek naar het gebruik van bètablokkermedicijnen. Maar bij zijn onderzoek vult hij zelf vragenlijsten van patiënten in, neemt hij bloed af bij patiënten zonder hun toestemming, hergebruikt data, en gebruikt gegevens van patienten die buiten zijn onderzoek vielen. Zijn onderzoek wordt stopgezet, Poldermans bekent en wordt ontslagen.

En dan is er nog de affaire Tariq Ramadan. De Zwitserse filosoof en arabist komt in 2007 binnen als gasthoogleraar . Dat levert meteen controverse op. De islamitisch denker, die tegelijkertijd adviseur van de gemeente Rotterdam is, wordt door de een beschouwd als iemand die de verbinding kan leggen met moslimjongeren, terwijl de ander hem ziet als een wolf in schaapskleren. Uiteindelijk krijgt het tweede kamp zijn gelijk.

Uitspraken van Ramadan over homo's spelen EUR-studenten door aan de *Gay Krant*. En als blijkt dat Ramadan ook een tv-programma presenteert voor een Iraans tv-station in Londen, is er in 2010 reden genoeg voor zijn ontslag bij de gemeente Rotterdam. Dat ontslag maakt zijn positie aan de EUR onhoudbaar. In de afwikkeling daarvan is de universiteit alleen niet zorgvuldig genoeg: een rechter beslist in 2012 dat het gasthoogleraarschap van Ramadan door de EUR te snel is ingetrokken. De zaak Ramadan krijgt nog een merkwaardige epiloog als in 2017 blijkt dat Ramadan door zes vrouwen beschuldigd wordt van seksueel misbruik. Die incidenten vonden voor en na zijn hoogleraarschap in Rotterdam plaats.

Net zo constant als het glazen plafond in twintig jaar EM, zijn de incidenten bij studentenverenigingen. In de tweede jaargang van het magazine, 1998-1999, belanden twee studenten van RSC in het ziekenhuis. Oorzaak: de ene student zuipt zich ↘

in een coma, en een andere heeft maar liefst vijf promille alcohol in zijn bloed. Ze overleven het allebei. **"Het moet gezegd, je leert wel innemen bij RSC",** is het nuchtere commentaar van de toenmalige hoofdredacteur van EM. Openheid over het incident is minimaal, er verschijnt 'slechts een summier persbericht'. Een jaar later wordt RSC beticht van **excessen tijdens een ontgroeningskamp** in 't Harde. Aspirantleden ontbeerden slaap en drinken, kregen klappen met hockeysticks en honkbalknuppels, en ontvingen weinig vleiende opmerkingen zoals 'Jouw ouders hebben gebraakt op de dag van je geboorte'. Tezamen leiden de incidenten tot de intrekking van de erkenning van RSC door de EUR voor één jaar. Een 'uiterst harde straf', aldus zustervereniging Minerva uit Leiden.

Een langspeelplaat die wél een einde kent, is de fusie tussen RSC en RVSV. Al in 2001 wordt hierover gesproken. Dat gaat dan nog niet door. Begrijpelijk ook, met al die excessen bij de herenafdeling. De sekscheiding is dan niettemin al ongewoon, alleen in Utrecht en Rotterdam zijn de corpora in 2001 nog niet 'bezweken onder de fusietrend'. Uiteindelijk zou het in Rotterdam nog zestien jaar duren voor het zover was.

Het artikel zou 'perfide leugens en onwaarheden' bevatten

Zo lang houdt gezelligheidsvereniging Van Tromp het niet vol. Het werd opgericht in 1983 uit onvrede over de grootschaligheid bij het corps, maar al in de jaren negentig zet de 'vergrijzing' in. In 2003 valt het doek, als tijdens de Eurekaweek de meeste eerstejaars 'denken dat de vereniging al is opgeheven'. Ook vereniging Gaudium, eveneens in de jaren '80 gestart om een alternatief te bieden voor de overvolle verenigingen, wordt bijgezet in het museum van de academische geschiedenis. In 2011 besluit het bestuur geen nieuwe leden meer aan te nemen en de sociëteit te verkopen.

In 2010 komt het tot een confrontatie tussen de studentenverenigingen en de vrije pers. EM schrijft in het traditionele Eurekaweeknummer een 'ludiek' artikel over de mores van het corps, volgens de auteurs 'pseudofascistoïde gedragsregels' die je op 'sadomasochistische wijze worden ingeprent'. De godwins vallen niet in goede aarde bij de heren en dames van RSC en RVSV. Het artikel zou 'perfide leugens en onwaarheden' bevatten. Niet veel later bereiken EM signalen dat het toch fraai vormgegeven Eurekaweeknummer in groten getale in de vuilnisbakken is gedumpt. Een eveneens 'ludieke actie', noemt de preses van de Kamer van Verenigingen de gecoördineerde wegwerpactie.

De geschiedenis van twintig jaar EM loopt toevalligerwijs synchroon met de opkomst van internet. Vooral in de beginjaren leidt cyberspace tot artikelen waar nu je mond van openvalt. Zo bepleit de dan kersverse hoogleraar Elektronische Marketing Cor Molenaar in 1999 nog dat 'het merendeel van de bedrijven niets op internet te zoeken heeft.' Vooral tegen bedrijven die alleen hun brochure online gezet hebben, zegt Molenaar: "Donder er alsjeblieft gauw vanaf." Toch ziet ook Molenaar dat er een grote toekomst voor bedrijven op het net is. Zijn bijzondere advies aan hen: "Ga eens vrij rondsurfen. Dan zal blijken dat sekssites de meest geavanceerde sites zijn. Kijk als bedrijf goed naar hun werking." Wat is er toch weinig veranderd aan browsen onder werktijd.

Wat de digitale gemoederen eind jaren '90 ook flink bezighoudt, is de *millenniumbug*. Doordat de datum van computers bij de millenniumwisseling van 99 naar 00 gaat, zouden er allerlei verstoringen optreden. "De stroom die uitvalt, waterleidingen springen, vliegtuigen die uit de lucht tuimelen," panikeert EM samen met de rest van de wereld. Uiteindelijk ging er inderdaad íets mis bij de jaarwisseling: in Australië vielen

'Een man van over de vijftig met een mobiele telefoon is wel zo vreselijk verkeerd'

twee ticketautomaten uit en in Japan ging een alarm af bij een kerncentrale.
Chatten, nu heel normaal, is aanvankelijk nog iets voor ongure types. "**De chatter** blijft het beeld oproepen van de mensenschuwe puber, die tot ver na middernacht in geheimtaal vunzigheden uitwisselt", voorspelt een redacteur in 1999 toch enigszins correct de huidige snapchatter. Maar destijds gaat het nog over IRC-kanalen, ICQ en ThePalace.com (google maar eens). Ook worden in het artikel de eerste *emoticons* aan de lezer uitgelegd. In 2001 is er nog steeds angst voor de 'donkere kanten' van de 'elektronische snelweg'. Zo worden de eerste tekenen van een filterbubbel zichtbaar: "De meeste studenten kijken niet verder dan hun zoekmachine lang is. De afwijkende mening is moeilijk te vinden."

Een ander digitaal fenomeen dat in de beginjaren van EM zijn intrede doet, is de mobiele telefoon (of, zoals EM het ding in 1999 noemt, de *mobile*). Heel wat studenten hebben er dan al één. Maar docent macro-economie Ton Mulder ziet er nog niks in: "Een man van over de vijftig met een mobiele telefoon is wel zo vreselijk verkeerd". Groot gelijk.
Zo nu en dan schat EM de tijdgeest verkeerd in. In mei 2007 kondigt EM een nieuw sociaal netwerk aan, speciaal voor studenten, dat het helemaal gaat worden. En nee, niet *The facebook* (het lidwoord vervalt later), maar het netwerk *Philox*. Andere sociale media die het écht gaan maken (aldus EM in 2007): *Zorpia, Wayn, A Small World* en, warempel: *LinkedIn*. Een jaar later gaat EM weer mee met een hype die het uiteindelijk nooit geworden is: *Second Life*. "Het enige dat er nog ontbreekt is dat je niks ruikt en voelt. Maar op het visuele vlak gaat het wel al echt ver", zegt Valerie Frissen, die zich als onderzoeker in de wereld gestort heeft.
In 2009 mag Frissen opnieuw het woord nemen in een special over dan populaire sociale netwerken. Twitter en Facebook worden nu wel genoemd, al is Facebook nog een netwerk 'dat zich vooral richt op scholieren en studenten' en in Nederland vooral populair is onder internationale studenten. Twitter krijgt

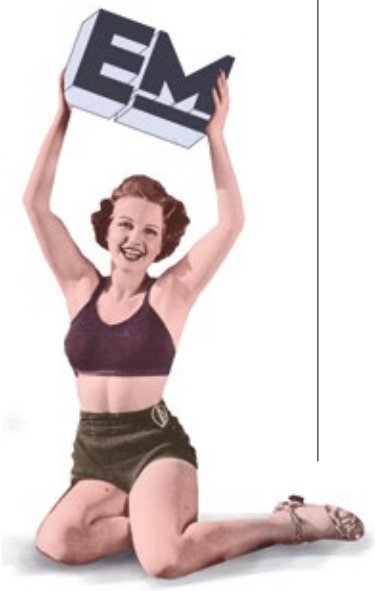

een volledige pagina, waarop het fenomeen wordt uitgelegd. Na deze special wordt de opkomst van internet een minder groot thema in EM, want het spectaculaire is er dan wel een beetje af. Tot 2016, als de website van de EUR wordt gehackt. Dat leidt tot een grootschalige operatie om de website veiliger te maken en het gebruik van persoonsgegevens beter te beveiligen.
Vanaf 2016 verschijnt EM stapsgewijs minder vaak: eerst eens in de drie weken, later eenmaal in de maand. Op de website neemt het aantal artikelen juist hand over hand toe. **Dat leidt na kerst 2017 (nu dus!) tot de totale overgang van EM naar het wereldwijde web: erasmusmagazine.nl.**
At your service. ↙

text ELMER SMALING
illustrations UNIT20

Twenty years of academic news

'Demographic change doesn't have to be forced,' as Young Liberals (JOVD) president Puck van Putte said only last month on the EM website in an interview on diversity policy at EUR. She would have changed her mind pretty soon if she'd had a look through the past of EM. Let's take a brief look at 20 years of EM, from women's emancipation to Tariq Ramadan.

The problem of too few women at the top has been high up on the agenda in the academic debate for 20 whole years, and this state of affairs has remained more or less unchanged for 20 years too. In the October 1998 edition (volume 1), former Minister of Education Jo Ritzen worked out that it would take another 51 years to achieve equal numbers of male and female academic staff. Only 5.8% of the professors at EUR were women in that year.

Two years later, EM editor-in-chief Ad Hofstede complained about 'the glass ceiling being made of bullet-proof glass more than a metre thick'. And in 2005, EUR was second from the bottom out of all Dutch universities in the 'Glass Ceiling Index'. In 2007, EM talked about the 'leaking pipeline': the fact that women tend to drop out of the academic world after obtaining their PhD. But in that same year, one optimistic contributor said that everything would work out fine by itself, since female students get better results than male students; it was just a question of time. But haven't we heard all this before?

During the 20 annual EM volumes, a lot of peculiar individuals visited the university. Some of these were frankly controversial. This was generally due to EFR, the student association at the Faculty of Economic Sciences (now ESE). In April 1998, Palestinian leader Yasser Arafat gave a lecture in the Auditorium at the EFR's invitation. EM described him as 'an old man with watery eyes'. And right-wing politician Pim Fortuyn was present at the traditional EFR election debate just before the 2002 general elections. This was his first debate since that famous evening after the municipal elections, which turned into a head-on collision between Fortuyn and his arch-rival (or rather 'doormat'), Ad Melkert of the left-wing PvdA. Melkert was at the Erasmus debate too and made a reasonable come-back, although Fortuyn was the one who stole the show. It was his last visit to EUR: he was assassinated two months later.

The 'extremely controversial' category includes a visit by Filip Dewinter, leader of the extremist 'Vlaams Belang' party in Belgium. He was invited by the Business Administration student association Sviib in 2005. This resulted in a 'letter to the editor' in EM, in which Social History lecturer Dienke Hondius referred to the debate as a 'disgraceful exhibition'. Former Ulster terrorist David Hamilton visited Woudestein as well; the Navigators invited him to give a talk about his religious conversion in 2003.

Other people who have set foot in our Auditorium due to student associations include Irish politician Gerry Adams, German Chancellor Schröder, Israeli politicians Netanyahu

About 12 police officers had to be called in

and Peres, Turkish Prime Minister Erdogan, UN secretary-general Boutros-Ghali, and the new US Minister of the Interior Tillerson.

But individual people aren't the only ones who cause controversy: a debate on the Armenian genocide held by Studium Generale in 2006 got completely out of hand. Just before the debate, SG tried to prevent a tumultuous evening by adding a Turkish historian to the panel as requested by Turkish organisations, but this didn't make much difference. An eye-witness account in EM ran as follows: "Right after the debate, a group of Azeri and Grey Wolves unrolled flags while howling like wolves and shouting Turkish slogans. About 12 police officers had to be called in."

And controversy doesn't always come from outside either, as several EUR academics have caused it themselves. **An example is the fraud case involving Dirk Smeesters in 2012.** This young promising Belgian RSM scholar was caught fabricating research data (or at any rate 'amassing' it). After the university started investigating the matter, Smeesters 'accidentally' lost a large part of his rough data due to a computer crash and a move at RSM. Smeesters eventually handed in his resignation.

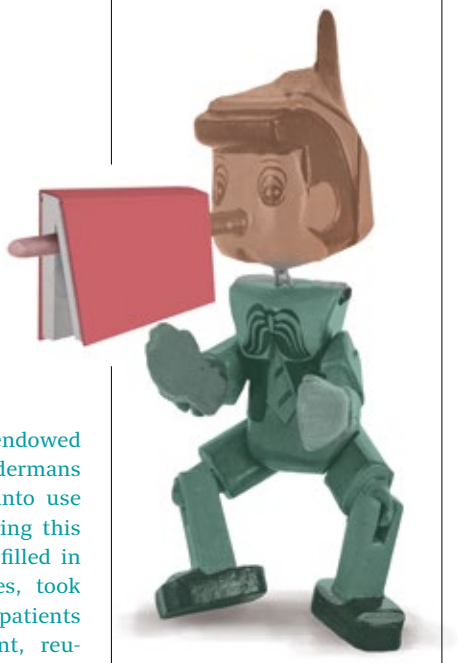

There was a second large-scale case involving scientific integrity that same year, this time at Erasmus MC, where endowed professor Don Poldermans was doing research into use of beta blockers. During this research, he himself filled in patient questionnaires, took blood samples from patients without their consent, reused certain data, and also used data from patients who weren't part of his research. The research was stopped; Poldermans confessed and was sacked.

And then we have the Tariq Ramadan affair. This Swiss philosopher, Islamic thinker and Arabist joined EUR as guest professor in 2007, which immediately resulted in controversy. Some people regarded Ramadan, who also acted as advisor to Rotterdam Municipality, as someone who could get through to young Muslims, while others viewed him as a wolf in sheep's clothing. It eventually turned out that the second group were right.

EUR students passed on Ramadan's comments on gay men to the Gay Krant magazine. It also turned out that Ramadan was presenting a TV programme for an Iranian broadcasting company in London, which was sufficient reason for Rotterdam Municipality to sack him in 2010. This dismissal made his position at EUR intolerable. But the university wasn't careful enough when settling the matter, as one court ruled in 2012 that EUR had been too hasty in revoking Ramadan's guest professorship. This affair resulted in a remarkable sequel after it emerged in 2017 that 6 women had accused Ramadan of sexual abuse, which took place before and after his professorship at EUR.

During 20 years of EM, incidents involving student associations crop up just as persistently as the glass ceiling. Two RSC students ended up in hospital in 1998 and 1999, the magazine's second year. One of them had drunk himself comatose and the other one's alcohol level was at least 5%. But both of them survived. "I must say, they do teach you how to drink at RSC," EM's editor-in-chief commented dryly. There was hardly any openness about the incident; 'only one brief press release' appeared in print. A year

later, **RSC was accused of excesses during initiation rites** at camp in 't Harde. Candidate members were prevented from sleeping and drinking, beaten with hockey sticks and baseball bats, and taunted with unflattering comments such as 'Your mum and dad must have puked their guts up when you were born'. All these incidents together resulted in EUR's withdrawing its recognition of RSC for a couple of years. RSC's sister association Minerva in Leiden said this was an 'extremely harsh punishment'.

One interminable issue that has finally come to an end is the merger between RSC and its female counterpart, RVSV, which was discussed as far back as 2001. But it didn't happen, which is understandable what with all the male students' excesses. Nonetheless, segregation of the sexes was unusual, as the only associations which had not yet 'jumped on the merger bandwagon' in 2001 were those in Utrecht and Rotterdam. The merger in Rotterdam eventually took another 16 years to accomplish.

In 2010, a clash occurred between student associations and the free press

The Van Tromp social club didn't last that long. It was set up in 1983 as a protest against student associations being on such a large scale, but by the 1990s its members were 'getting on a bit'. The end came in 2003, as most first-year students said they 'thought the club had been disbanded' during Eureka Week. Another student club relegated to the academic history museum was Gaudium, which was also set up in the 1980s as an alternative to the overcrowded student associations. The committee decided not to take on any more members in 2011 and the club was then sold.

In 2010, a clash occurred between student associations and the free press. EM published a 'light-hearted' article in the traditional Eureka Week issue about these associations' practices which, the authors claimed, consisted of 'pseudo-fascistic rules of conduct drilled into victims by sadomasochistic means'. These comments weren't exactly appreciated by RSC and RVSV members, who claimed that the article was full of 'perfidious lies'. Shortly after this, EM heard from various sources that large numbers of the otherwise attractively-designed Eureka Week issue had been dumped in refuse bins. The president of the Chamber of Associations referred to this coordinated disposal as 'an equally light-hearted act'.

Oddly enough, the history of 20 years' EM runs parallel to the emergence of the Internet. Right at the start, cyberspace resulted in articles that would make your jaw drop nowadays. For instance, the new professor of Electronic Marketing, Cor Molenaar, argued in 1999 that 'most of these companies have no business on the Internet anyway'. He added: "Please take yourselves off here with all speed." This sally was mainly aimed at companies posting their brochures online, but Molenaar was still able to envisage a golden future for companies on the Internet. He gave them an unusual piece of advice: "Take your time and have a good look round. You'll see that porn sites are the most advanced ones, so maybe your company should examine the way they work." It seems that not much has changed when it comes to surfing at the office.

The 'millennium bug' also came in for a lot of attention in digital circles at the end of the 1990s. People were scared that the change in date on computers (from 1999 to 2000) would result in all kinds of disasters. EM got in a panic with the rest: "We're in for power cuts, burst water pipes and plane crashes." But all that actually happened on New Year's Day 2000 was that two ticket machines broke down in Australia and an alarm went off at a nuclear power station in Japan.

Nowadays, 'chatting' is completely normal, but it used to

'A man aged over 50 with a mobile telephone looks so totally pathetic'

be associated with unsavoury types. One editor was fairly correct in his forecast of 'snap chatters': "**The word chatter** always conjures up a mental picture of misanthropic teenagers sitting up till well after midnight and exchanging obscenities in secret languages." But this meant IRC channels, ICQ and ThePalace.com back then (try googling them). The article also explains the first 'emoticons' to readers. People were still afraid of the 'dark side' of the 'electronic superhighway', while the first signs of a filter bubble became visible: "Most students don't look any further than their search engine and differing opinions are hard to find."

Another digital phenomenon that came on the scene during EM's early years is the mobile phone, or the 'mobile', as EM called it in 1999. A lot of students already had one back then. But Ton Mulder, lecturer in macro-economics, wasn't at all keen: "A man aged over 50 with a mobile telephone looks so totally pathetic," he said. How right he was!

EM has made some blunders in its view of the 'spirit of the times'. It announced a new social network in May 2007, especially for students, which (it said) was going to be BIG. No, this wasn't 'The facebook' (the article was dropped later on); it was the Philox network. Other social media which were going to be equally big (according to EM in 2007) were Zorpia, Wayn, A Small World and (believe it or not!) LinkedIn. The year after that, EM jumped on yet another bandwagon which never made it after all: Second Life. "The only thing still missing is that you can't feel or smell anything. But it does go a very long way in a visual sense," says researcher Valerie Frissen, who has immersed herself in this world.

In 2009, Frissen commented once again in a special about social networks popular at the time. Twitter and Facebook came up, even though Facebook was a network 'focusing mainly on students', which was popular among international students in the Netherlands. There was a full-page item about Twitter where the phenomenon was explained. After this special, the emergence of the Internet rather faded into the background in EM because the novelty had worn off. This lasted till 2016 when the EUR website was hacked, which in turn resulted in a huge operation to increase security on the website and improve protection of personal data.

Since 2016, EM's publications have gradually been cut back step by step to once every 3 weeks and then once a month. By contrast, the number of articles on the website is skyrocketing. This means that after Christmas 2017 (right around this time!) **EM will be completely incorporated into the World Wide Web via erasmusmagazine.nl.**

At your service. ↙

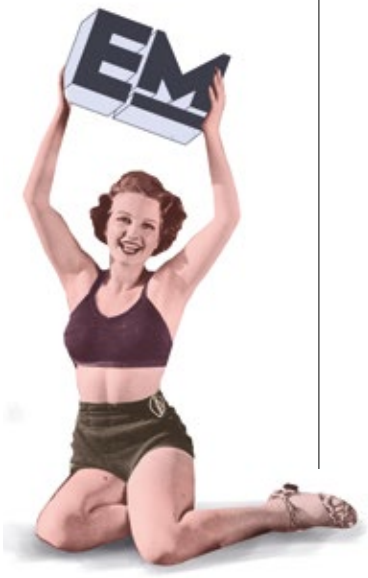

tekst en fotografie SANNE VAN DER MOST

2020 is mijn jaar

‘In 2020 moet mijn proefschrift af zijn’

Promovendus Reinout van der Veer (26, Bestuurskunde) doet onderzoek naar het opleggen van sancties aan EU-landen.

‘*Playing by which rules? Politicisation and the enforcement of EU economic governance*. Dat is de titel van het onderzoek dat ik in oktober 2016 startte en in 2020 hoop af te ronden. De weerstand tegen Europa groeit. Door de financiële crisis van de afgelopen jaren, komen er steeds meer eurosceptische burgers en politieke partijen. Wat betekent dat voor het handelen van de Europese Unie?

Ik doe in het bijzonder onderzoek naar het opleggen van financiële sancties als een land zijn afspraken niet nakomt. Overheidsschulden mogen niet te hoog worden. Maar wat nu als een lidstaat boven het criterium komt? Zal de Europese Unie dan minder snel een boete opleggen, uit angst dat lidstaten eruit stappen? De oplossing heb ik zelf ook niet direct. Geen sancties opleggen betekent het risico op een nieuwe schuldencrisis. Maar als burgers écht iets heel anders willen, dan is een boete weer niet heel democratisch.

Mijn voorstel diende ik in bij wetenschapsfinancier NWO en die was zo enthousiast dat ik een beurs kreeg. Ik ben nu iets meer dan een jaar bezig en ik raak alleen maar meer geïnspireerd. Dips heb ik nog niet gehad en 2020 ga ik zeker halen. Het idee dat ik zelf iets heb bedacht en dat nu daadwerkelijk uitvoer, hoe geweldig is dat? En het zou nog mooier zijn als beleidsmakers in Brussel er straks ook echt iets mee kunnen.” ↙

text and photography SANNE VAN DER MOST

2020 will be my year

'By 2020, I will have completed my dissertation'

PhD student Reinout van der Veer (26, Public Administration) studies the imposition of financial sanctions.

"'Playing by Which Rules? Politicisation and the Enforcement of EU Economic Governance'. That is the title of the study on which I embarked in October 2016 and which I hope to complete by 2020. People are increasingly anti-EU. Due to the financial crisis of the last few years, both citizens and political parties are increasingly Euro-sceptic. What does this mean for the way in which the European Union operates?

My research particularly focuses on the imposition of financial sanctions if an EU member state fails to honour its obligations. Government debts should not be allowed to get out of hand, but what if a member state exceeds the limit? Will the European Union be less likely to impose a fine now, for fear that the member state will leave? No, I can't really offer much of a solution. By not imposing any sanctions, we will increase the risk of a new debt crisis. But if people really want something else entirely, a fine cannot be said to be very democratic.

I submitted my proposal to NWO, the organisation that funds research, and they were so keen on the idea that they gave me a grant. I've been working on it for just over a year now, and I'm only getting more inspired. I have not experienced any downs yet, and I'm sure I'll complete my dissertation by 2020. I just love the idea that I came up with an idea myself and am now carrying it out. And it would be even better if it were actually useful to the policy makers up in Brussels." ↙

tekst / text GERT VAN DER ENDE
foto / photo RONALD VAN DEN HEERIK

Time was on our side (yes, it was*)

Het is weer zo'n middag, een als honderden middagen eerder. De dag begon om een uurtje of elf, na een avondje biertjes drinken in de kroeg met wat vage bekenden. Thuisgekomen bakte ik nog wat eitjes, speelde een partijtje vier-op-een-rij met een huisgenoot die in kennelijke staat aan de afdelingsdeur stond te morrelen toen ik aankwam, maar om een uurtje of vier, vijf lag ik toch wel in bed. Niet slecht voor een dinsdagavond, vond ik. En nu, op deze relaxte woensdagmiddag, een beetje shaggies rokend en oude koffie drinkend, lui in de diverse kringloopbanken hangend, vervelen mijn huisgenoot en ik ons te pletter, of liever gezegd hebben we geen zin om nuttige dingen te doen. Zijn er dingen die überhaupt nuttig zijn? Met het beantwoorden van zo'n vraag kunnen we wel weer een uurtje voort, met als grote voordeel dat er niet uit de bank hoeft te worden opgestaan.
Eerder vandaag hebben we al een uurtje geyahtzeed om een cent per punt, en de gebruikelijke schildpadrace (we hadden twee huisschildpadden, roodwangen, gevulde koek 1 en 2 genaamd) gehouden om te bepalen wie er straks even voor zessen als een speer naar de supermarkt moet om wat eten in huis te halen. Al filosoferend liggen we naar het testbeeld van de tv te staren. De examens zijn nog ver weg, en ik heb een paar weken geleden toch maar mooi nog een paar pagina's van een verslagje uit mijn tikmachine weten te rammelen, maar ja, toen was de typex op en ik heb nog geen tijd gehad om nieuwe te kopen. Gelukkig heb ik nog wel een paar maandjes, schat ik zo, en anders doe ik dat vak volgend jaar. Misschien wel beter, tegen die tijd heb ik vast een elektrische typemachine op de kop getikt.
Eigenlijk moet ik ook nog wat van de bieb geleende elpees op een cassettebandje zetten voor een vriendin van me, maar van de gedachte alleen al word ik moe. Vanavond na het eten bovendien maar eens een brief schrijven naar Thijs, die al een maand of tien ergens in Mexico rondhangt. En bedenken waar ik volgende maand met vakantie naar toe ga liften. Met wie. En hoe lang. Man, ik krijg het nog druk vandaag. Eerst nog maar eens wat koffie. En een sigaretje. Jij ook?

**Een willekeurige dag uit het leven van een willekeurige student, begin jaren tachtig*

Gert van der Ende (1962)

Time was on our side (yes, it was*)

It was an afternoon like hundreds of afternoons preceding it. The day had started at around 11am, following a night out in a pub, drinking beer with vague acquaintances. Once I'd arrived home, I had fried a few eggs, played a game of Connect Four with an inebriated-looking flatmate who had been unsuccessfully trying to open the door to our hall of residence when I had arrived, but by 4 or 5am I had made it to my bed. Not bad for a Tuesday night, or so I believed.
And now, on this ever-so-chill Wednesday afternoon, my flatmate and I were lazily lounging on our flat's sofas, all obtained from thrift shops, smoking shag tobacco and drinking old coffee. We were bored to tears, or rather, we did not feel like doing anything useful. Were there actually any things that could be said to be useful? Answering this question took us the better part of an hour, the major advantage being that we didn't have to get up from our sofas to do it.
Earlier that day, we had played a game of Yahtzee, at one-cent stakes, and as usual, we had raced our turtles (we had two turtles in the house, red-eared terrapins called Almond-Filled Cookie No. 1 and No. 2) to determine which of us would have to run to the supermarket just before 6pm to get us some food. We lay on the sofas staring at the TV's test pattern and discussing pseudo-philosophies. We wouldn't have to sit any exams for a while just yet, and I had managed to type up a few pages of a report on my typewriter just a few weeks earlier, but then I had run out of correction fluid, and I hadn't got round yet to buying more of the stuff. Thankfully, I had a few more months yet to submit the report, I reckoned, and if that weren't the case, well, I'd simply take the subject again in the next year. Who knows, that might actually be better. I'd probably have got myself an electric typewriter by then.
I was supposed to be recording a few LP records borrowed from the library onto a cassette tape for a friend of mine, but the mere thought of doing so exhausted me. After dinner I should possibly write a letter to Thijs, who'd been hanging out in Mexico for some ten months now, and decide where I am going to hitch-hike during my next holiday, and with whom, and for how long. Jeez, I was going to be busy today. Perhaps I should have another cup of coffee first. And a cigarette. Would you like one, too?

*A random day in the life of a random student in the early 1980s

Gert van der Ende (1962)

tekst / text **MARKO DE HAAN** en **JASPER MONSTER**
fotografie / photography **GEISJE VAN DER LINDEN**

Nieuwe generatie nieuwsjunkies

The latest generation of news junkies

Vaarwel papier, hallo online. Het is een trend die al langer gaande is in het medialandschap. Nu is de vraag alleen: zitten gebruikers wel te wachten op die digitale nieuwsstorm, of zweren ze nog altijd bij vaste tijdstippen, papier en abonnementen? Vijf 20-jarige experts aan het woord. "De EUR zou gratis dagbladabonnementen moeten aanbieden aan studenten." ↘

Goodbye paper, hello online. It's a trend that has been unfurling for some time in the media landscape. Leaving the question: do users actually want this digital news revolution? Or are they still attached to fixed delivery moments, the feel of paper and subscriptions? EM asked five 20-year-old experts. "EUR should offer students a free newspaper subscription." ↘

01

Dean Bessems
IBCoM

Mediagebruik
Het Journaal: 'Incidenteel, met een bordje spaghetti op de bank'
Papier: Bijna nooit
Nieuwsbronnen: Google, vakbladen
Abonnementen: Nee
Betalen: 'Bijna nooit en zeker niet voor dingen die ik toch niet wil lezen'

"Alleen de *Metro* lees ik nog wel eens op papier, in de trein. Verder gaat alles digitaal. Ik gebruik vooral de suggesties van Google. Op basis van bezochte websites en gelezen artikelen, stelt Google een selectie samen. Dat werkt perfect, zo krijg ik precies wat ik wil lezen. Daarom koop ik ook nooit een krant. Ik ga niet betalen voor al die verhalen die mij toch niet interesseren."

"Ik denk dat de papieren krant in 2020 verdwenen is. Het is gewoon niet meer van deze tijd. Zelfs mijn vader is overgestapt op een digitaal abonnement omdat het zo veel geld scheelt. Van mijn generatie leest er bijna niemand meer een krant. Ook tv kijken doe ik bijna nooit. Als ik iets wil zien, kijk ik het later wel online terug."

"Ik wil toegang hebben tot de informatie die voor mij interessant is, dus ook langere artikelen. Daar wil ik best voor betalen. Mijn generatie is daar best bereid toe, maar niet meer voor de hele krant. Pas de generatie na mij is betalen helemaal niet meer gewend."

"Het is ook helemaal niet erg dat alles voor de klassieke media verandert. Dat kan ook bijna niet anders. Als mensen er geen gebruik van maken, verdwijnt het gewoon. En er is online zo veel hapklare en goede informatie te vinden." ↘

Media consumption
News on TV: 'Once in a while, when I'm on the couch with a plate of spaghetti.'
Paper: Hardly ever
News sources: Google, professional journals
Subscriptions: No
Pay for news: 'Hardly ever, and definitely not for things I'm not really interested in anyway.'

"The only paper news medium I read occasionally is the free daily *Metro* – on the train. Apart from that, it's all digital. Most of the time, I rely on Google's suggestions. Google makes a selection based on which websites I've visited and articles I've read. It works perfectly: I get exactly the stuff I'm interested in reading. That's why I never buy a newspaper. I'm definitely not paying for all those articles that don't interest me anyway."

"I think that paper newspapers will be gone by 2020. It's completely outdated. Even my father has switched to a digital subscription – it's so much cheaper. And hardly anyone my age reads a newspaper anymore. I hardly watch TV either. If I want to see something, I'll check it out online later on."

"I want to access information that interests me personally, including longer articles. I have no problem paying for that. My generation doesn't mind paying for news – we just don't want to pay for the entire newspaper. The next generation won't be used to paying for news at all."

"It's not a bad thing at all that the entire landscape is changing for the traditional media. It's more or less inevitable. When people no longer have use for something, it simply disappears. You can find so much bite-sized and good information online." ↘

02

Rose Li

BSc² in Econometrics & Economics

Mediagebruik

Het Journaal: 'Nooit. Ik heb geeneens een tv.'
Papier: Soms
Nieuwsbronnen: *The Economist* / *National Geographic* / WeChat
Abonnementen: Ja
Betalen: Ja, maar niet te veel

"Ik vind lezen op papier heel fijn. Het leest prettiger en het is minder vluchtig. Ik kan artikelen bewaren, er aantekeningen bij maken, en makkelijk terugzoeken. Op internet ben ik bang dat ik die informatie kwijtraak. Ik heb twee abonnementen op tijdschriften: The Economist en National Geographic. Dat zijn bladen die over specifieke onderwerpen gaan: economie en milieu.

"Dat is ook de reden waarom ik voor deze twee bladen betaal. Want als ik betaal voor nieuws, wil ik niet lastig worden gevallen met onderwerpen die mij niet interesseren, zoals in een krant. Verder betaal ik daarom niet voor nieuws. Dat zou zonde zijn, omdat ik anders dat geld voor niets uitgeef. Ik heb weleens gekeken naar een abonnement op de Financial Times, maar dat was echt veel te duur."

"Van de sociale media gebruik ik vooral WeChat. Dat is een Chinees programma met de functies van WhatsApp, Facebook en Instagram in een. Ik gebruik het om contact te houden met Chinese vrienden en op de hoogte te blijven van het Chinese nieuws. Je kan in WeChat kiezen wat je leest, want je meldt je voor kanalen aan. Dat is ideaal. Zo vallen media je niet constant lastig met ander nieuws."

"Ik heb geen televisie, maar dat is geen probleem. Ik blijf op de hoogte via alle andere kanalen. Het journaal kijk ik ook nooit. Dat zou ik ook niet doen als ik een televisie had. Ik heb mijn eigen manieren om op de hoogte te blijven." ↘

Media consumption

News on TV: 'Never. I don't even have a set.'
Paper: Occasionally
News sources: The Economist / National Geographic / WeChat
Subscriptions: Yes
Pay for news: Yes, but not that many

"I really enjoy reading from paper. It's a more pleasant reading experience, less fleeting. I can save clippings, add notes and it's easy to find them later on. When I read information online, I'm afraid I'll lose track of it. I have two magazine subscriptions: The Economist and National Geographic. They both deal with specific themes: economic developments and our environment.

"In fact, that's precisely why I pay for those two magazines. Because when I'm paying for news, I don't want to be bothered with subjects that don't interest me – like you get with newspapers. And that's also why I don't pay for news. It would be a shame, because I'd be spending that money for nothing. One time, I checked out how much a subscription to the Financial Times costs, but it was way too expensive."

"As far as social media are concerned, I mainly use WeChat. That's a Chinese platform that rolls the different functions of WhatsApp, Facebook and Instagram into a single package. I mostly use it to stay in touch with Chinese friends and stay up to date on Chinese news. In WeChat, you can choose what you want to read by registering for specific channels. That's ideal. It means the media don't constantly hassle you with other news."

"I don't have a television set, but that isn't a problem. I stay up to date via other channels. I never watch the news on TV either. I wouldn't even if I did have a TV set." ↘

vervolg op pagina 33 / continues on page 33

tekst / text WIENEKE GUNNEWEG
foto / photo RONALD VAN DEN HEERIK

Onbereikbaar

1992. Het jaar van de aardbeving bij Roermond, van de El Al-Boeing die zich in de Bijlmerflats boorde en het jaar dat ik begon met studeren in Tilburg. Ik vond een zolderkamer in een studentenhuis aan de Hasseltstraat. Mijn telefoonnummer begon met 013. Dat van mijn huisgenoten ook.
We hadden een tikker van de PTT (de voorloper van KPN) die de lengte van onze telefoongesprekken bijhield. Na afloop schreef je de eindstand in een morsig schriftje. Altijd waren er wel tikken 'kwijt'. Meestal veel. Van interlokale telefoongesprekken met ouders of liefjes over de stadsgrens. Maar niemand wist meer van wie. De kosten werden dan morrend hoofdelijk verdeeld.
We belden in de gemeenschappelijke ruimte, waar je huisgenoten bij waren. Tot we geld neerlegden voor een langer snoer en je de telefoon naar je kamer kon slepen. En als je huisgenoot aan het bellen was, was jij onbereikbaar.
Wanneer de telefoon ging, nam je op, ook al was het meestal niet voor jou. Je schreeuwde dan heel hard iemands naam door het huis, dat er telefoon was. Als je huisgenoot net seks had en moeizaam door de deur riep dat hij echt niet aan de telefoon kon komen, moest jij zijn moeder vertellen dat het even niet uitkwam, en vragen of je een boodschap kon aannemen. Als je thuiskwam van de studie, hingen er vaak briefjes op je deur: 'Je moeder terugbellen'.
Toen mijn liefje op uitwisseling was, belde hij één keer per week. Iedere zaterdagavond, collect call vanuit een telefooncel in Helsinki. Een vriendelijke dame vroeg vooraf of ik de kosten wilde betalen, daarna verbond ze hem door. Toen we een keer een lange-afstandsruzie hadden, zorgde ik dat ik niet thuis was.
De eerste mobiele telefoon heette Kermit. Deze had alleen bereik bij een Greenpoint (groen > kikker > grapje van het telecombedrijf). De gelukkige bezitter in het Delftse studentenhuis waar ik vaak kwam, moest om te kunnen bellen op het balkon staan en vervaarlijk over de rand leunen. Wij lachten er om.
Wij pakten de gemeenschappelijke telefoon en doedelden figuurtjes in de Gouden Gids tot er iemand op je deur bonkte en je moest ophangen. Nooit was je beltegoed op. Nooit had je een kapot scherm. Nooit had je slecht bereik. En vaak was je gewoon zalig onbereikbaar.

Wieneke Gunneweg (1972)

Unable to take a call

The year was 1992. It was the year of the earthquake near Roermond and the El-Al Boeing that crashed into two flats in Amsterdam's Bijlmermeer neighbourhood, and also the year in which I embarked on a degree at Tilburg. I found an attic room in a student house in Hasseltstraat. My phone number started with '013'. So did my flatmates'.
We had a call duration meter provided by PTT (KPN's predecessor) that indicated the duration of our phone calls. At the end of each call, we would write down the new meter reading in a grubby-looking notebook. Somehow, a few calls always 'got lost'. Generally, quite a few of them got lost – calls made to parents or boyfriends/girlfriends living in other towns. But no one ever knew who had made the calls, so the associated costs would be divided among us, much to everyone's chagrin.
We made our calls in our shared living room, in the presence of our flatmates, until we shelled out for a longer cable that allowed us to drag the phone into our rooms. If one of us was on the phone, the rest of us would not be able to receive a call. When the phone rang, you would answer it, even if the call was generally not for you. You would then loudly yell someone's name to inform them there was a call for them. If your flatmate was having sex and hoarsely called from inside his room that he was unable to take a call, it was up to you to tell his mother that this was not a good time, and to ask if you could take a message. When you came home from uni in the afternoon, there would often be notes stuck to your door: 'Call your Mum'.
When my boyfriend was studying abroad, he would call me once a week. Every Saturday evening he would make a reverse-charge call from a phone booth in Helsinki. A friendly lady would ask beforehand if I was willing to accept the charges, and then she would put him on the phone. Once, when we were having a long-distance fight, I made sure I wasn't home during his call.
The first mobile phone used in the Netherlands was called Kermit. It could only be used near a Greenpoint (so called because frogs are green – a little joke by the telecommunications operator). The proud owner of such a phone in the Delft hall of residence where I used to hang out had to stand on a balcony and lean over it in a precarious manner in order to make a call. We used to laugh at him.
We'd grab the phone we all shared and doodle in the Yellow Pages until someone would bang on the door and tell us to hang up now. We never ran out of calling credit. We never suffered a broken screen. We never had poor reception. And quite often, we were blissfully unable to take a call.

Wieneke Gunneweg (1972)

tekst / text GERT VAN DER ENDE
fotografie / photography RONALD VAN DEN HEERIK, LEVIEN WILLEMSE, SANNE VAN DER MOST en MICHEL DE GROOT

20 jaar academisch leven in beeld

Kies de 20 beste, de mooiste, de leukste foto's van Erasmus Magazine van de afgelopen 20 jaar. Een schier onmogelijke opdracht uiteraard om te kiezen uit die duizenden foto's die deze afgelopen periode zijn gemaakt. Een volstrekt onvolledige maar mooie impressie van het academische leven in Rotterdam van 1997 tot nu.

20 years of academic life in pictures

Choose the 20 best, nicest, most amusing photos from Erasmus Magazine from the past 20 years. Obviously an impossible task to choose from the thousands of photos that have been taken in all that time. A totally incomplete but wonderful impression of academic life in Rotterdam from 1997 until now.

↑ Studenten voeren actie tegen onder andere de mogelijke afschaffing van de basisbeurs (EM 12, 11 februari 2010). (**RvdH**)
Students demonstrate against the possible abolition of the basic student grant (EM 12, 11 February 2010). (**RvdH**)

← Hanekam trotseert brallende foeten voorafgaand aan de Opening Academisch Jaar. (**RvdH**)
Mohawk faces blustering freshmen prior to the Opening of the Academic Year. (**RvdH**)

↑ Basisschoolleerlingen krijgen filosofieles van decaan Wiep van Bunge tijdens het Erasmus Junior College. (EM 5, 17 oktober 2013). **(RvdH)**
Primary school children are taught philosophy by Dean Wiep van Bunge during the Erasmus Junior lecture. (EM 5, 17 October 2013). **(RvdH)**

← Studenten van het Rotterdamse dispuut Ichtus van CSFR worden 'gedoopt' in de Hofpleinvijver als belangrijkste ontgroeningsritueel van de vereniging (EM 5, oktober 2009) **(LW)**
Students from the Rotterdam association Ichtus from CSFR are 'christened' in the Hofpleinvijver as the main initiation ritual for new members of the association (EM 5, October 2009). **(LW)**

→ Zoals te doen gebruikelijk is het bij de Opening van het Academisch jaar halen de feuten van de studentenverenigingen hun slaap in na de ontgroening. (EM 3, september 2005). **(LW)**
As usual at the Opening of the Academic year, the new student members of the student associations catch up on their sleep after fresher's week. (EM 3, September 2005). **(LW)**

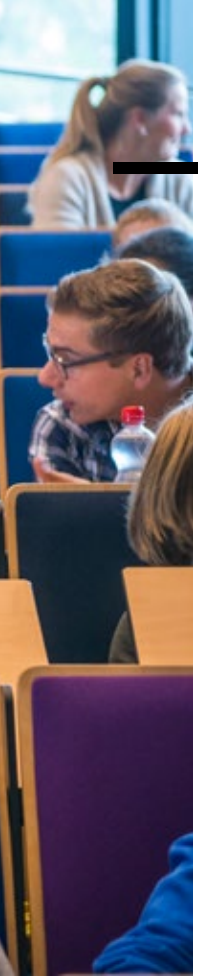

→ Fotograaf Levien Willemse legde het lange proces af van de totstandkoming van het beeld Desiderius Multiplex, vervaardigd onder auspiciën van 'huisarchitect' Gerard Frishert (EM 10, 14 januari 2010). **(LW)**
Photographer Levien Willemse recorded the long process of creating the Desiderius Multiplex statue, made under the auspices of 'house architect' Gerard Frishert (EM 10, 14 January 2010). **(LW)**

← De Oude Vier van Skadi komt aan in Rotterdam na voor de vijfde maal in successie de Varsity te hebben gewonnen (EM 16, 15 april 2010). **(LW)**
De Oude Vier of rowing club Skadi arrive in Rotterdam after winning the Varsity for the fifth consecutive time (EM 16, 15 April 2010). **(LW)**

← Studenten volgen een practicum anatomie in de snijzaal van het Erasmus MC (EM 12, januari 2009). **(LW)**
Students in a practical anatomy class in the dissecting room at Erasmus MC (EM 12, January 2009). **(LW)**

↑ Foto uit een reportage van het gala ter ere van de vijftigste verjaardag van RSG (EM 7, maart 2017). **(SvdM)**
Photo accompanying an article about the ball marking the fiftieth anniversary of RSG (EM 7, March 2017). **(SvdM)**

← Drie generaties RSC-leden (van oud naar jong: Bertil Schuil, Michiel Muller en Vincent Karremans) in het kader van het honderdjarig bestaan van het corps (EM 18, 22 mei 2014). **(MdG)**
Three generations of RSC members (from old to young: Bertil Schuil, Michiel Muller and Vincent Karremans) to mark the centenary of the corps fraternity (EM 18, 22 May 2014). **(MdG)**

→ Van mei 2000 tot en met juni 2008 portretteerde huisfotograaf Ronald van de Heerik voor elke editie een student in woord en beeld. (**RvdH**)

From May 2000 to June 2008, house photographer Ronald van de Heerik described a student in words and pictures for each edition. (**RvdH**)

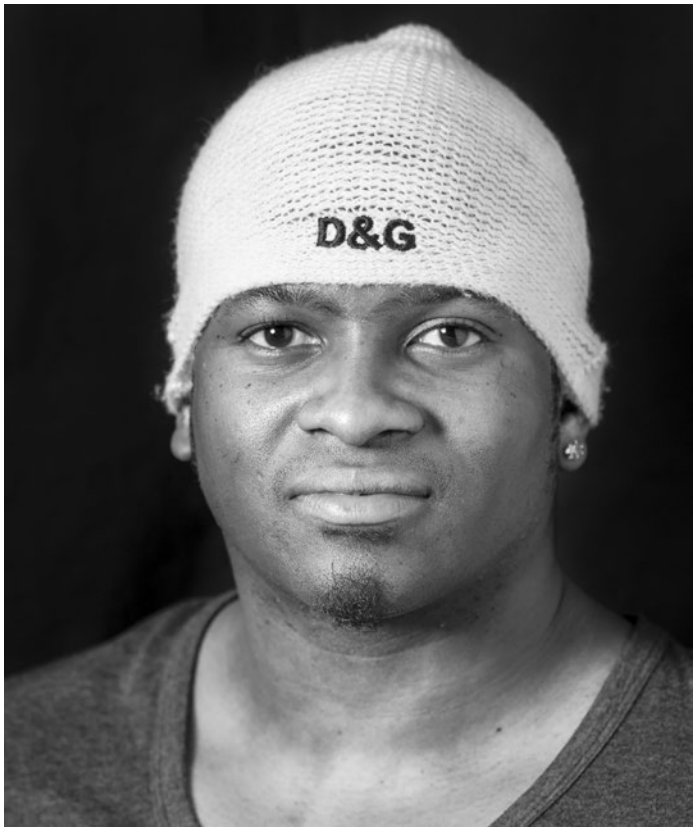

Twenty years of higher education politics according to Bas van der Schot

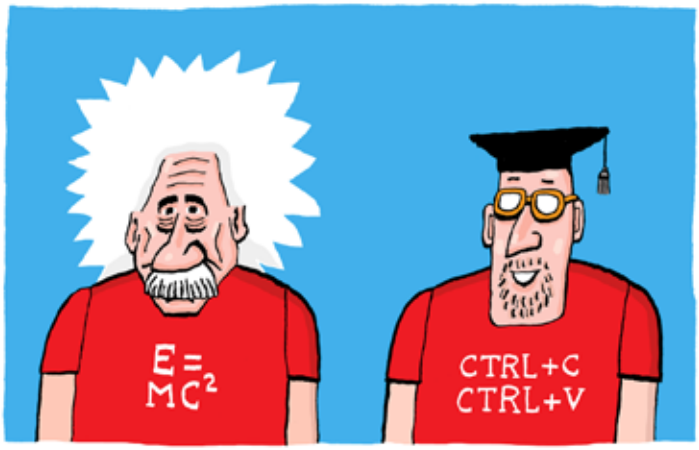

FUNDAMENTAL SCIENCE

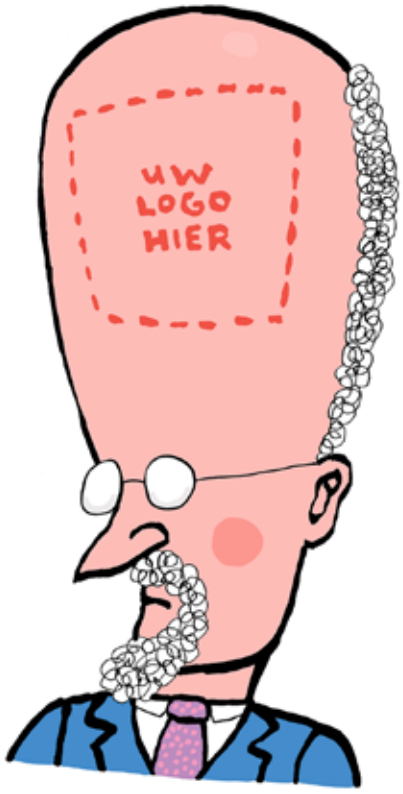

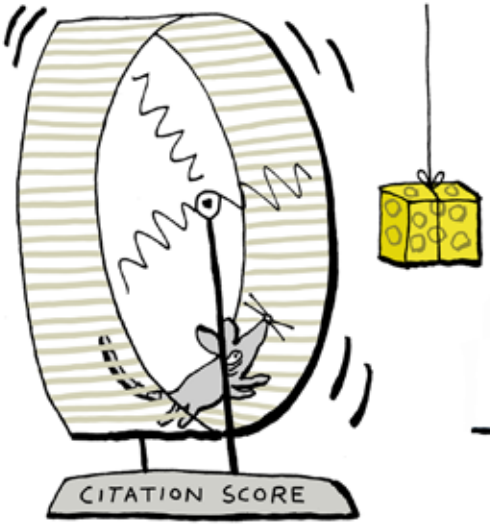

CITATION SCORE

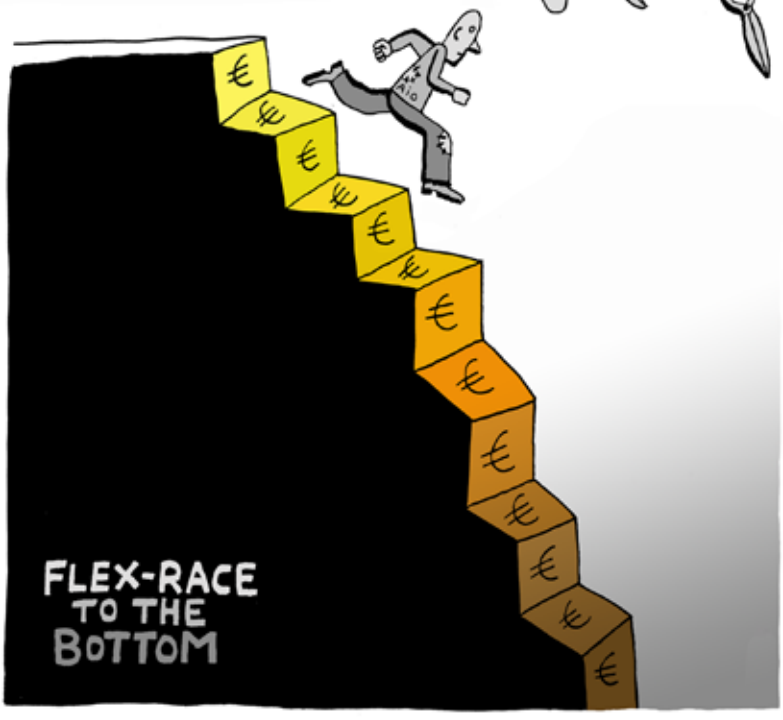

STUDENT LOAN SYSTEM

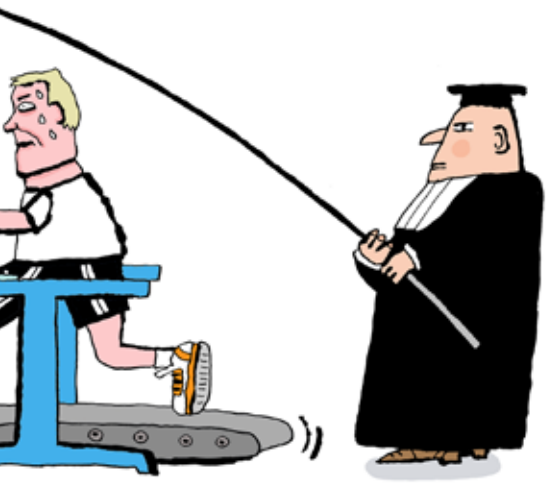

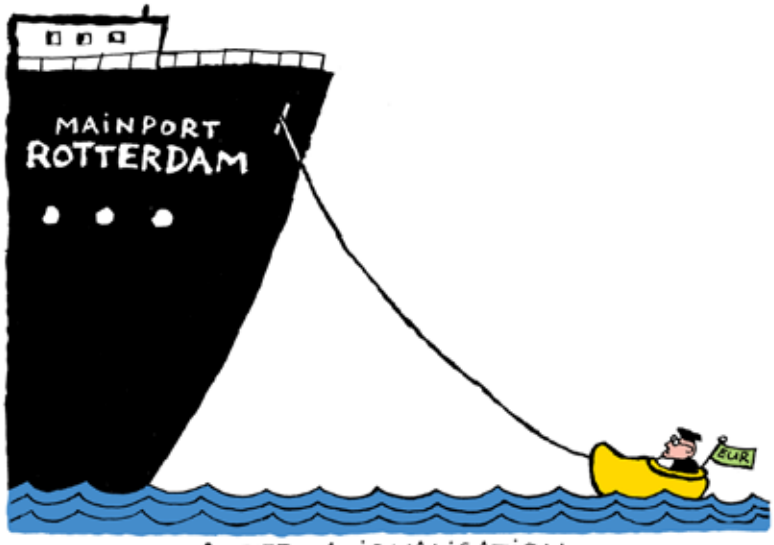

INTERNATIONALISATION

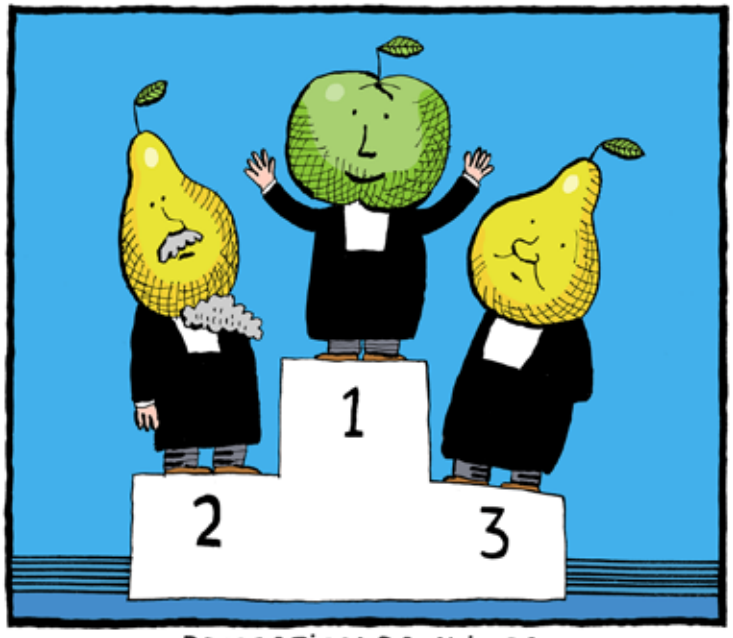

EDUCATION RANKINGS

SCHOT

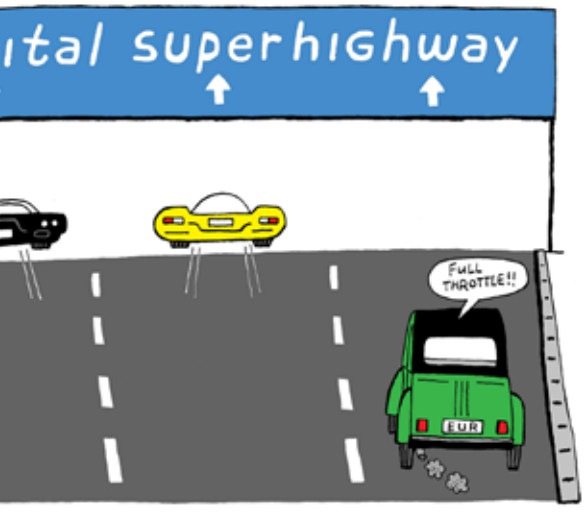

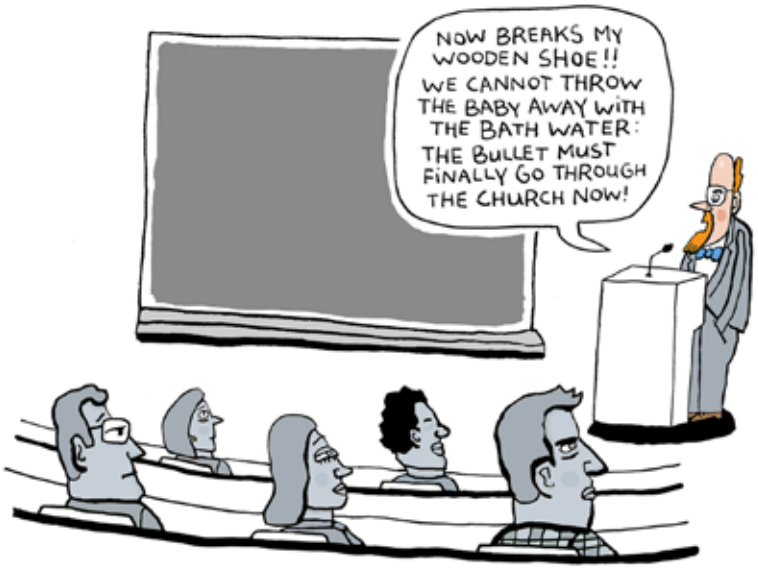

Van september 2012 tot en met juni 2013 interviewde EM studentsporters. Michel de Groot maakte daar de foto's bij. Hier zijn te zien (vlnr): Jorien van Driel (roller derby), Lusanne Nooitgedagt (paardensport), Annick Heukensfeldt Jansen (voetbal) en Hugo Langelaan (rugby). **(MdG)**

From September 2012 to June 2013, EM interviewed student athletes. Michel de Groot took the photos. In this photo (fltr): Jorien van Driel (roller derby), Lusanne Nooitgedagt (equestrian sport), Annick Heukensfeldt Jansen (football) and Hugo Langelaan (rugby). **(MdG)**

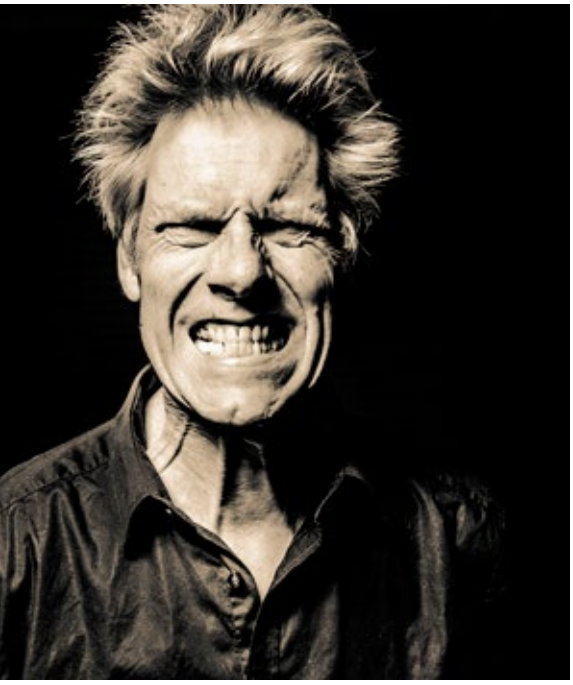

V.l.n.r Daniel Boonstra (gitaar), Lorenzo d'Alessio (harp), Fedde Spoel (zang) en Nynith de Graaf (cello). Van september 2013 tot en met juni 2015 interviewde Gert van der Ende studentmuzikanten voor de rubriek EMuziek. Michel de Groot maakte de bijbehorende foto's. **(MdG)**

From September 2013 to June 2015, Gert van der Ende interviewed student musicians for the EMuziek article. Michel de Groot took the photos. In this case - fltr - Daniel Boonstra (guitar), Lorenzo d'Alessio (harp), Fedde Spoel and Nynith de Graaf (cello). **(MdG)**

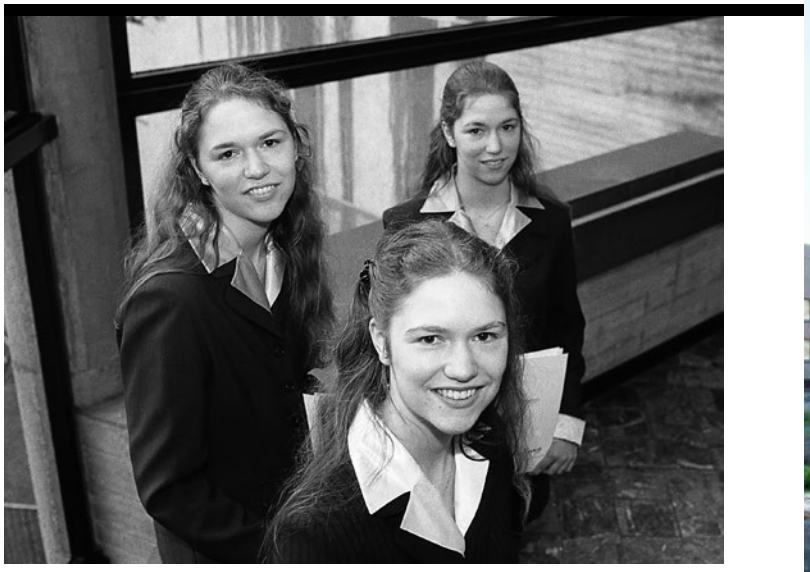

↑ Alle leden van de drieling Mak – Elaine, Vanessa en Chantal – studeerden Rechten aan de Erasmus Universiteit. Inmiddels zijn ze allemaal hoogleraar in het recht. (EM 5, 29 oktober 1998). (**RvdH)**

↑ Each of the Mak triplets – Elaine, Vanessa and Chantal – studied Law at Erasmus University. They are now all professors of law. (EM 5, 29 oktober 1998). (**RvdH)**

← Studenten, allemaal jongens afkomstig van Java, op hun kleine kamertje in een Stay-Okay-hostel. Bij een verhaal over de, soms schrijnende, woonsituatie van buitenlandse studenten (EM 2, oktober 2016). (**SvdM)**

Students, all boys from Java, in their little room in a Stay-Okay hostel. For a story about the sometimes appalling living conditions of foreign students (EM 2, October 2016). (**SvdM)**

↓ Eurekaweek 2013, never change a winning program (EM 2, 5 september 2013). (**RvdH)**
Eureka week 2013, never change a winning programme (EM 2, 5 September 2013). (**RvdH)**

↑ Lange tijd bepaalde het kunstwerk 'De eieren van Petri' de ingang van de campus aan de Burgemeester Oudlaan. Ooit bedoeld voor de eeuwigheid, ontliepen ook zij uiteindelijk de sloophamer niet (EM 18, 19 mei 2011). (**RvdH)**
For a long time, the artwork 'De eieren van Petri' (The Petri eggs) marked the entrance to the campus on Burgemeester Oudlaan. Designed for eternity, they ultimately didn't avoid demolition (EM 18, 19 May 2011). (**RvdH)**

↓ De Rotterdamse socioloog Willem Schinkel vertelt in een speciale Kersteditie onder meer over zijn held snookeraar Ronnie O'Sullivan (EM 9, 10 december 2009). **(LW)**
In a special Christmas edition, Rotterdam sociologist Willem Schinkel talks about his snooker hero Ronnie O'Sullivan (EM 9, 10 December 2009). **(LW)**

→ Varken op de operatietafel van het Erasmus MC, bij een verhaal over dierproeven (EM 8, 2 december 2010). **(LW)**
Pig on the operating table at Erasmus MC, for a story about animal testing (EM 8, 2 December 2010). **(LW)**

↓ Pedel Hans Bliekendaal leidt het EUR-cortège door de stad tijdens - alweer - een Opening van het Academisch Jaar (EM 2, 11 september 2003). **(LW)**
Beadle Hans Bliekendaal leads the EUR cortege through the city (EM 2, 11 September 2003). **(LW)**

Meer zien van de academische wereld in beeld? In het Erasmus Paviljoen hangen tot januari deze, en nog meer mooie foto's uit de papieren EM's van afgelopen twee decennia.
Want to see more images of the academic world? Until January, more photos from the paper EMs from the past two decades are on show in the Erasmus Pavilion.

vervolg van pagina 19 / continuation of page 19

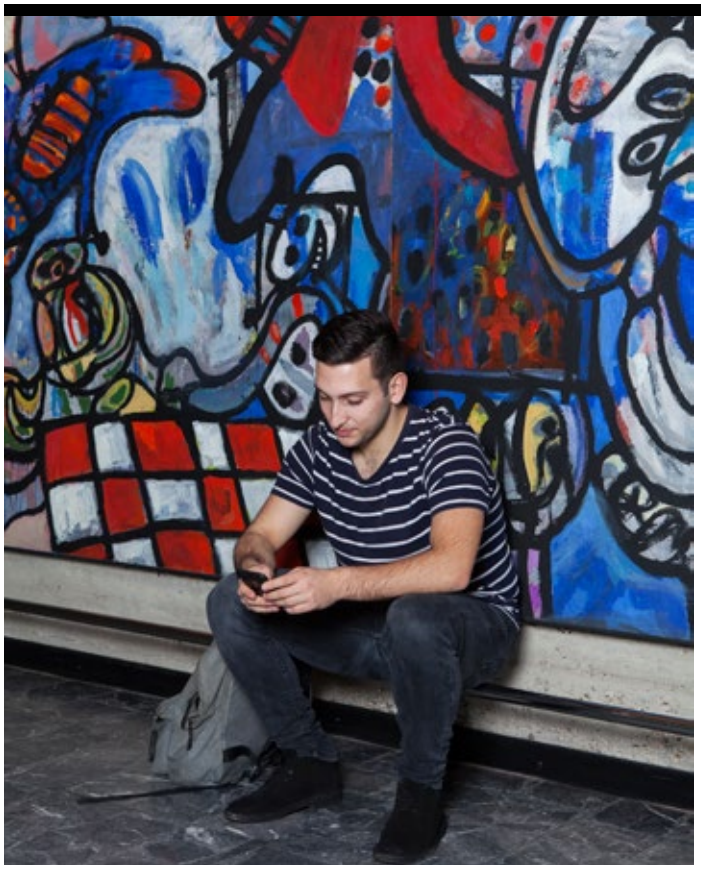

03

Ersin Seyhan Korkmaz

Rechtsgeleerdheid / Law

Mediagebruik

Het Journaal: gisteravond (paar avonden per week)
Papier: 'Als ik een krant in mijn hand gedrukt krijg'
Nieuwsbronnen: de apps van *de Volkskrant*, NOS, De Telegraaf en RTL Nieuws
Abonnementen: Juridische vakbladen
Betalen: 'Later, als ik werk'

"De universiteit zou gratis dagbladabonnementen moeten aanbieden voor studenten, net zoals het met het Officepakket doet. Dat is een verrijking voor de student. Wat kranten maken is van goede kwaliteit, maar om achter de betaalmuur te komen kost te veel geld. Ik lees alleen de gratis berichten in nieuwsapps. Een papieren krant lees ik alleen als ik die in mijn handen gedrukt krijg van straatverkopers op het station. Of ik pak de *Metro* in de trein."

"Ik kom uit een gezin met allemaal juristen. Mijn zussen hebben rechten gestudeerd en ik doe dat ook. De juridische vakbladen waar ons gezin abonnementen op heeft, zijn de enige papieren media die ik structureel lees. En als ik 's avonds niet hoef te basketballen, kijk ik het journaal. Ik vind dat dit op een goede manier het nieuws selecteert en zich baseert op gedegen research."

"Ik heb een aantal nieuwsapps op mijn telefoon. Zo probeer ik vanuit verschillende perspectieven naar gebeurtenissen te kijken. Ik merk bijvoorbeeld verschillen tussen *De Telegraaf* en *de Volkskrant*. Bij rechtszaken is de Volkskrant terughoudender dan De Telegraaf met het noemen van de etniciteit van de verdachte. Over het algemeen ben ik tevreden over de titels die ik lees. Nederland is qua media een goed land met onafhankelijke, objectieve journalisten." ↘

Media consumption

News on TV: Yesterday evening (a few evenings a week)
Paper: 'When someone physically hands me one.'
News sources: The apps of *de Volkskrant*, NOS, *De Telegraaf* and RTL Nieuws
Subscriptions: Law journals
Pay for news: 'Later, when I have a job'

"The university should offer students free newspaper subscriptions, the same way it does with the Microsoft Office Suite. It would enrich students' lives. Because the newspapers produce high-quality coverage, but getting behind that paywall is too expensive. I stick to reading the free updates on news apps. I only read a paper newspaper when someone physically hands me one at the station. Or I grab a copy of *Metro* in the train."

"I come from a family of lawyers. My sisters all studied Law and now I'm a law student too. The law journals that we subscribe to at home are the only paper media that I read on a regular basis. And if I don't have to do basketball practice in the evening, I watch the news on TV. In my view, '*NOS Journaal*' makes a good selection of news and its coverage is based on solid research."

"I have a number of news apps on my phone. This way, I try to look at news from a variety of perspectives. For example, I regularly see differences between the papers De Telegraaf and de Volkskrant. In court cases, de Volkskrant is more reluctant to state a defendant's ethnicity than De Telegraaf. I'm generally satisfied with the channels I've chosen. When it comes to the media, the Netherlands is a solid country with independent and objective journalists." ↘

04

Yarrid Knijnenburg

International Business Administration

Mediagebruik

Het journaal: 'Maand geleden bij moeder thuis'
Papier: 'Doe ik niet aan'
Nieuwsbronnen: *NU.nl* / CNN / BBC
Abonnementen: vroeger op *The Economist*

"Op de middelbare school had ik een jaar een abonnement op *The Economist*. Ik was geïnteresseerd in economie en bedrijfskunde en ik wilde me daar meer in verdiepen. Maar door dat blad - dat wekelijks op de mat lag - werd lezen een verplichting waar ik te weinig aan toe kwam. Daar had ik geen zin in."

"Ik bekijk nieuws vooral op de computer, dan zoek ik naar wat ik interessant vind. Ik kijk vooral op de gratis sites van CNN voor Amerikaans nieuws en BBC voor algemeen wereldnieuws. Op mijn telefoon volg ik de app van Nu.nl, met name de economiesectie. Papier doe ik niet meer aan. En de laatste keer dat ik het journaal gezien heb, was een maand geleden bij mijn moeder thuis. Zij kijkt nog drie journaals achter elkaar. "

"*Longreads* lees ik net zo makkelijk online als op papier. Een paar weken geleden, met het schandaal rond Kevin Spacey, had *Nu.nl* een kort bericht. Dan ga ik op zoek naar een langere uitleg. Die had CNN."

"Of ik me kan voorstellen dat ik ga betalen voor journalistiek? Als student heb ik het geld gewoon niet. Misschien later, als ik werk heb." ↘

Media consumption

News on TV: 'A month ago at my mother's place'
Paper: 'Not my thing'
News sources: *NU.nl* / CNN / BBC
Subscriptions: Used to have one, to *The Economist*

"I used to have a subscription to *The Economist* in secondary school. I was interested in economics and business administration and wanted to explore those subjects in greater depth. But with a new one coming in every week, that magazine turned reading into a chore that I didn't come around to enough. I didn't feel like it."

"I mostly check out news on my computer – I usually look for what interests me. I mainly look on the free websites offered by CNN for US news and BBC for general developments worldwide. And on my phone, I follow the updates offered via the Dutch Nu.nl app, particularly on economic developments. The last time I watched the news on TV was a month ago, at my mother's. She still watches three daily news programmes back to back."

"I just as easily read long-reads online as on paper. A few weeks ago, during the Kevin Spacey scandal, *Nu.nl* posted a short update. At which point I went in search of a background story. CNN had one on their website."

"Whether I can imagine paying for journalism? As a student, I simply can't afford it. Maybe later, when I have a proper job." ↘

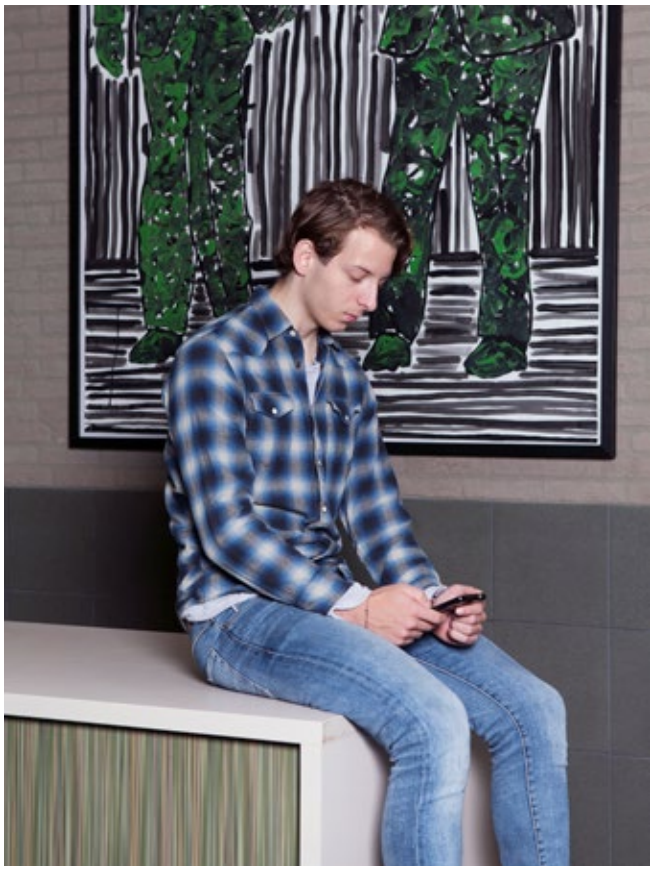

(ADVERTENTIE / ADVERTISEMENT)

GETTING BETTER, TOGETHER

ALL INCLUSIVE SPORT PASS FOR ONLY €115

DEAL AVAILABLE FROM 2 TO 26 JAN 2018

SPORT PASS VALID UNTIL AUGUST 31, 2018
BUY ONLINE OR AT THE SERVICE DESK
WWW.ERASMUSSPORT.NL

WINTER SPECIAL

FREE ICE SKATING*

WITH YOUR VALID ERASMUS SPORT PASS

* EXCEPT DURING CHRISTMAS HOLIDAY. CHECK OPENING HOURS AND DETAILS AT WWW.SCHAATSBAANROTTERDAM.NL
THIS DEAL IS VALID FOR THE 2018 ICE SKATING SEASON

05

Rachel Dassen / Geneeskunde / Medicine

Mediagebruik

Het Journaal: 'Twee maanden geleden'
Papier: 'Nee. Onhandig en onnodig.'
Nieuwsbronnen: NOS / Google
Abonnementen: Nee
Betalen: Nee

"Facebook is mijn belangrijkste informatiebron. Als je scrolt, kom je de belangrijkste nieuwsfeiten tegen. Dat is meestal wel genoeg. Het werkt zo snel en makkelijk dat je niet heel veel anders meer nodig hebt. Daarom heb ik ook niet veel andere bronnen nodig. Alleen als ik meer van een onderwerp wil afweten, ga ik via Google op zoek naar informatie."

"Dat het nieuws veel makkelijker binnenkomt, heeft voor- en nadelen. Ik denk dat jongeren tegenwoordig veel beter op de hoogte zijn van het nieuws dan vroeger, maar het nadeel is dat alles in de media veel sneller moet. Korte artikelen, lichtere onderwerpen en misleidende koppen, zodat mensen er toch op klikken. Dat gebeurt zelfs bij NOS en RTL. Dat vind ik heel slecht, want daar verwacht ik kwaliteit van."

"Betalen voor nieuws is gewoon niet meer van deze tijd. Ik heb ook geen vrienden die nog wel een betaald abonnement hebben. Het nieuws is allemaal zo makkelijk te vinden op internet. Op papier lezen doe ik ook niet. Heel af en toe blader ik bij mijn ouders door de krant, maar papier is alleen maar onhandig."

"Het journaal zou ik echt vaker willen kijken, maar ik heb er gewoon geen tijd voor. Zelfs voor *Holland's Next Top Model*, een van mijn favoriete programma's, zet ik een wekker op mijn telefoon, anders vergeet ik te kijken. Verder kijk ik nooit meer televisie, alleen nog Netflix en YouTube." ↙

Media consumption

News on TV: 'Two months ago'
Paper: 'No. It's impractical and unnecessary.'
News sources: NOS / Google
Subscriptions: No
Pay for news: No

"Facebook is my primary source of information. Scrolling through, you come across the main news of the day. That's usually enough for me. It's so quick and easy that you really don't need much else. That's why I don't require many other sources. It's only when I want to know more about a subject that I Google for more information."

"The fact that it's a lot easier to source news nowadays has both advantages and disadvantages. I think that nowadays, young people are a lot more up to date on news events than they used to be, but the downside is that everything in the media has to be speeded up. Short articles, more lightweight subjects and misleading headlines so that people will click the link. You even see it going on in the broadcasts of the Dutch news channels NOS and RTL. I'm not too happy with this, because I expect quality from them."

"Paying for news is simply outdated. None of my friends has a paid subscription anymore. News is so easy to find on the internet. I don't read from paper either. Every once in a while, I'll leaf through a newspaper at my parents', but paper is more impractical than anything."

"I would definitely like to watch the news on TV more often, but I simply don't have the time. I even set an alarm in my phone for 'Holland's Next Top Model' – one of my favourite programmes – otherwise I'd forget to watch. Apart from that, I never watch TV anymore. It's all Netflix and YouTube." ↙

tekst / text ELMER SMALING
foto / photo RONALD VAN DER HEERIK

Vijf minuten geleden

Het is 11 september 2001 en de eerste maand van mijn studie Geschiedenis in Groningen. In ons sloopflatje hang ik op de bank met twee huisgenoten. De derde belt : hij kreeg een sms'je van de toenmalige nieuwswebsite en.nl. Brand in het World Trade Center, zegt hij. We zetten de tv aan en zien een vliegtuig het WTC in vliegen.
De volgende ochtend zit ik in college, Eigentijdse Geschiedenis. Het is alsof er ter plekke een extra hoofdstuk aan mijn collegestof geplakt is. De les gaat uitsluitend over de aanslag en wat dat betekent voor de wereld. In de kroeg gaat de discussie verder. Een paar maanden later wil ik op de fiets springen voor college, als het Journaal de tv-uitzending onderbreekt. Pim Fortuyn is neergeschoten. Tijdens het college horen we dat hij dood is. De geschiedenisboeken worden wederom herschreven terwijl we ze lezen.
Ik herinner me de colleges van Hans Renner, die vluchtte voor het communistische regime in Tsjechoslowakije en enige gelijkenis vertoonde met Sovjetleider Michael Gorbatsjov. Dan plakte hij een nepwijnvlek op z'n voorhoofd en toastte de hele zaal een glas wodka. Marinus Wes was hoogleraar Oudheid maar had als motto: alles langer dan vijf minuten geleden behoort tot het domein van de Oudheid. En dus besprak hij tijdens zijn befaamde kerstcolleges alle periodes van de geschiedenis in één multimediaal spektakel. Van Jezus tot Bob Marley, voor Wes was het een kleine stap.
De opwinding in dat eerste jaar verdween naar de achtergrond toen de wereld wat tot rust kwam en het bleek dat het tentamen Oudheid helemaal niet over Bob Marley ging. Ik moest hertentamens doen in augustus, waardoor de zomer van 2002 er een werd van blokken in de snikhete zon. Op ons dakterras, liggend in een opblaasbootje met een laag lauw water erin, studeerde ik op Grieken en Romeinen in de context van de wereldgeschiedenis. Ondertussen kwamen de studiegenoten die hun tentamens wél gehaald hadden langs voor een biertje, en om te vertellen welk historisch werk ze nu weer aan het lezen waren. Daar, gekleed in zwembroek en met een biertje en een boek in mijn hand, besloot ik dat – in tegenstelling tot Wes – mijn interessegebied uitsluitend alles korter dan vijf minuten geleden beslaat. Na mijn bachelor Geschiedenis schakelde ik over op een master journalistiek en keek nooit meer om. Het tentamen haalde ik pas bij de derde poging.

Elmer Smaling (1981)

Five minutes ago

It was 11 September 2001 and I was in the first month of my Bachelor' degree in History at the University of Groningen. In our soon-to-be-demolished flat, I was lounging on a sofa with two flatmates. A third flatmate called us, saying he had just received a text message from the then news website en.nl about a fire in the New York World Trade Center. We turned on the TV and saw an aeroplane fly into the WTC.
The next morning I attended a Contemporary History lecture. It was as if an additional chapter had suddenly been appended to the curriculum. That day's lecture was completely about the attack and what it meant for the world. The discussion was continued in the pub. A few months later, I was about to hop on my bike to attend yet another lecture when the TV news was interrupted for some breaking news: Dutch politician Pim Fortuyn had been shot. During the lecture, we found out he was dead. Once again, the history books were being rewritten as we read them.
I remember lectures by Hans Renner, who fled the communist regime in Czechoslovakia and bore a slight resemblance to Soviet leader Mikhail Gorbachev. He would glue a fake birthmark to his face and propose a toast of vodka to everyone in the lecture room. Marinus Wes was a Professor of Ancient History, whose motto was that everything that happened more than five minutes ago was considered ancient history. And so, during his famous Christmas lectures, he would discuss all stages of history in one multi-media extravaganza, ranging from Jesus Christ to Bob Marley. It was but a small step to Wes.
The excitement of that first year at uni subsided a bit when the world was restored to some peace and I realised that my Ancient History exam was not about Bob Marley at all. I had to take several re-sits in August. As a result, I spent the summer of 2002 swotting for my re-sits while the sun was burning down on us. At our roof terrace, lying in an inflatable boat with a shallow layer of lukewarm water in it, I attentively read Greeks and Romans in a World Historical Context, while fellow students who had passed their exams swung by for a beer, and to tell me which history book they were reading now. It was there, dressed in swim briefs, holding a beer in one hand and a book in the other, that I decided that – unlike Wes – I was only interested in things that had happened less than five minutes ago. After obtaining my Bachelor degree in History, I switched to a Master degree in Journalism, never to look back again.
I did not pass the exam until my third attempt.

Elmer Smaling (1981)

tekst en fotografie SANNE VAN DER MOST

2020 is mijn jaar

‘In 2020 kunnen we in beeld brengen hoe een dader eruit kan zien’

Onderzoeker Manfred Kayser (50, hoogleraar Forensische moleculaire biologie en hoofd van de afdeling Genetic Identification van het Erasmus MC).

Een van onze onderzoekslijnen is erop gericht om te begrijpen waarom we ons specifieke uiterlijk hebben. Genetische kennis over het uiterlijk van mensen is niet alleen relevant voor onderzoek en toepassingen in de gezondheidszorg, maar ook voor forensische toepassingen, waarvoor we onlangs een subsidie van 5 miljoen euro hebben gekregen uit het Europese onderzoeksprogramma ‘Horizon 2020’.
Samen met onze internationale partners werken wij aan het project VISAGE. We streven ernaar om nieuwe DNA-instrumenten te ontwikkelen en deze te implementeren en valideren voor forensisch gebruik. We willen het uiterlijk, de leeftijd en de biogeografische afkomst, dat wil zeggen waar deze persoon vandaan komt, van iemand beschrijven op basis van DNA-sporen.
Dit is zeer belangrijke forensische informatie. Een van de problemen van de huidige forensische DNA-analyse is dat we hiermee alleen personen kunnen identificeren die al bekend zijn bij de onderzoeksinstanties. Als zijn DNA-profiel nog niet bekend is, kan een dader momenteel niet op basis van zijn DNA worden geïdentificeerd.
2020 is voor mij een cruciaal jaar. Eind van dat jaar, als het VISAGE-project bijna is afgelopen, verwacht ik dat er een gevalideerd instrument voor forensisch gebruik is, waarmee op basis van DNA van de plaats delict een compositietekening van iemand kan worden gemaakt. Op basis van dergelijke intelligente DNA-tests kan de politie haar onderzoek richten op het vinden van onbekende daders. Ik vind dit allemaal heel spannend. Ik heb altijd al fundamenteel en toegepast onderzoek op het gebied van menselijke genetica willen combineren. Daarom ben ik 13 jaar geleden vanuit Duitsland naar Erasmus University gekomen.” ↙

text and photography SANNE VAN DER MOST

2020 will be my year

'In 2020 we can generate a composite sketch of a person from crime scene DNA'

Researcher Manfred Kayser (50, professor Forensic Molecular Biology and head of the department genetic identification Erasmus MC).

"One of our research lines is understanding why we look as we do. Genetic knowledge about human appearance is relevant for health research and applications, as well as for forensic applications for which we recently received 5 million euros in funding from the European research programme 'Horizon 2020'.

The project we run together with international partners is called VISAGE. Our goal is to develop new DNA tools and to validate and implement them for forensic applications. We want to describe a person's appearance, age and bio-geographic ancestry, i.e. where does this person come from, from DNA traces.

Forensically, this is very important. One of the problems with current forensic DNA analysis is that it only allows us to identify people who are already known to the investigating authorities. If the DNA profile is not yet known, a perpetrator of a crime cannot be identified from DNA as currently used.

The year 2020 is key for me. By the end of that year, when the VISAGE project is almost finished, I expect a validated tool to be available for forensic applications that generates a composite sketch of a person from crime scene DNA. The outcome of such intelligent DNA testing will allow the police to focus their investigation on finding unknown perpetrators. For me this is all very exciting. I have always been interested in combining fundamental with applied research in the field of human genetics. That is what brought me to Erasmus University from Germany 13 years ago."

tekst TIM FICHEROUX
fotografie RONALD VAN DEN HEERIK en LEVIEN WILLEMSE

In twintig jaar *EM* vertelden veel mensen over bijzondere prestaties, goed onderzoek of andere mooie verhalen. Maar wie waren de mensen die twintig jaar geleden in EM aan het woord kwamen? Hoe kijken zij terug op die periode? En hoe gaat het nu met ze?

20 jaar later

De dichtende wetenschapper

"Gorterprijs voor Erasmusdocent

De Herman Gorterprijs 1997 voor poëzie is toegekend aan Nachoem M. Wijnberg voor zijn bundel Geschenken. De jury prees hem om zijn typerende taalgebruik, 'dat verwant is aan de taalworsteling van grote mystici uit het verleden'.

– EM 1, jaargang 1, september 1997

Nachoem Wijnberg ontving in 1997 de Herman Gorterprijs voor zijn dichtbundel *Geschenken*. Destijds was hij hoofddocent technologiebeleid aan wat nu de RSM heet. *Geschenken* was zijn zesde bundel. Over de combinatie van wetenschap en poëzie zei hij in 1997 tegen EM: "Voor mijn gevoel hebben zowel poëzie en literatuur in het algemeen, als wetenschap, iets te maken met het te weten komen van zaken."

Twintig jaar later kan Wijnberg (56) zich de prijs nog herinneren. "Het was niet per se een serieuze doorbraak in mijn literaire carrière, maar wel een teken van de omslag in waardering voor mijn poëzie halverwege de jaren negentig. Rond die tijd begon ik prijzen te winnen en overwegend positieve kritieken te krijgen. Maar, om met beide benen op de grond te blijven: mijn romans werden nog wel afgekraakt."

Inmiddels is Wijnberg hoogleraar Cultureel ondernemerschap aan de UvA en een van de belangrijkste dichters van het Nederlands taalgebied met zestien dichtbundels, vijf romans en onder andere de VSB Poëzieprijs achter zijn naam. In oktober verscheen zijn nieuwste bundel *Voor jou, van jou*. Over de combinatie van wetenschap en poëzie denkt hij nog steeds hetzelfde: "In mijn hoofd is het een gelijksoortige activiteit. Qua aard en ethos verschillen de twee nauwelijks."

"Die combinatie staat ook vrij centraal in mijn werk", vertelt Wijnberg. Hoewel poëzie en literatuur (nog) geen academisch onderzoeksobject voor hem zijn, is de wetenschap de laatste jaren wel onderwerp en decor van zijn literaire activiteiten. "In *Van groot belang* uit 2015 staan gedichten over de thema's waar mijn collega's en ik college over geven: belastingsystemen, geldschepping en beleggers."

In Wijnbergs laatste roman *Alle Collega's Dood* is de universiteit het decor. Het boek eindigt met het tragische verhaal rond Wijnbergs promotie aan de Erasmus Universiteit, over een co-promotor die meerdere keren werd afgewezen voor een leerstoel en uiteindelijk overleed aan een hersenbloeding. "In recensies werd dat deel van het verhaal onrealistisch genoemd, terwijl ik het zo goed als ik me kon herinneren heb opgeschreven." ↘

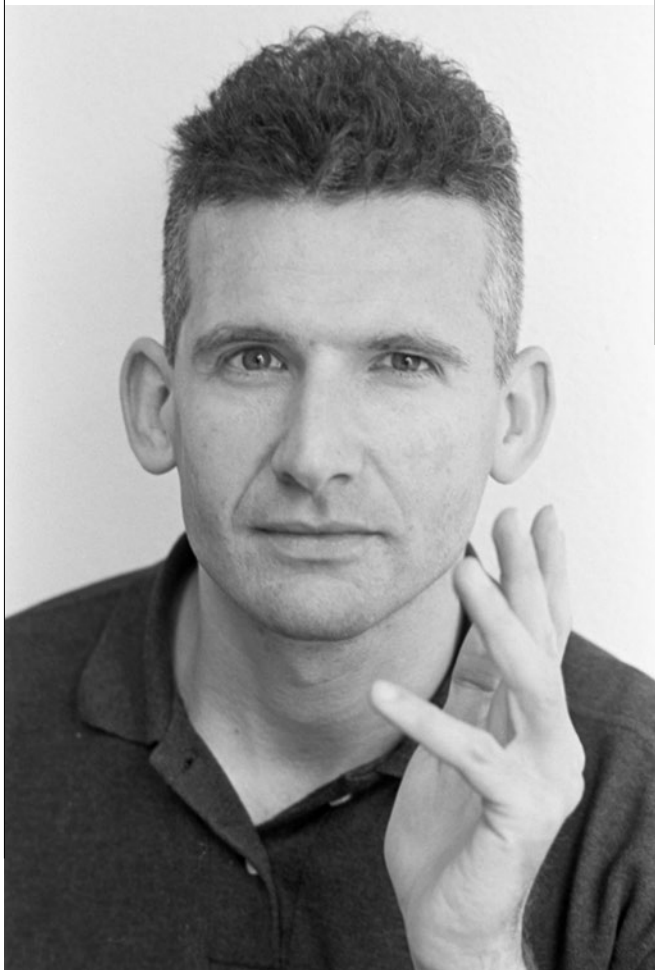

Nachoem Wijnberg in 1997 (LW)

Nachoem Wijnberg in 1997 (LW)

text TIM FICHEROUX
photography RONALD VAN DEN HEERIK and LEVIEN WILLEMSE

EM has been around for twenty years now. During that period, we have featured many people, who have told us about their special achievements, excellent research and other interesting things. But who were these people who were featured by EM twenty years ago? How do they look back on this period, and how are they doing now?

Twenty years later

Nachoem Wijnberg nu
Nachoem Wijnberg now

The poet scientist

"Gorter Award for Erasmus lecturer

The 1997 Herman Gorter Prize for poetry was awarded to Nachoem M. Wijnberg for his collection entitled Geschenken. The jury praised his characteristic use of language, 'which is akin to the linguistic struggles fought by great mystics of the past'."

– The very first issue of EM, Volume 1, September 1997

In 1997, Nachoem Wijnberg was awarded the Herman Gorter Prize for a collection of poems entitled *Geschenken* [Presents]. At the time, he was an Associate Professor of Technology Policy at what is now called RSM. *Geschenken* was his sixth collection. Back in 1997, he told EM the following regarding the combination of science and poetry: "As far as I'm concerned, both poetry and literature in general, as science, have something to do with getting to know things."

Twenty years on, Wijnberg, 56, still remembers the award. "It wasn't necessarily a serious breakthrough in my literary career, but it was a sign that the appreciation for my poetry was changing in the mid-1990s. It was around that time that I started to win awards and get mostly positive reviews. But, just to make sure I stayed with both feet on the ground, my novels were still getting terrible reviews."

By now, Wijnberg is a Full Professor of Cultural Entrepreneurship at UvA and one of the most prominent poets in the Dutch-speaking countries. He has published sixteen collections of poems and five novels and has won the VSB Poetry Award, among other awards. His latest collection, entitled *Voor jou, van jou*, was released in October. He still feels the same way about combining science and poetry: "To my mind, they are similar activities. The two hardly differ in terms of their nature and ethos."

"The combination of the two is one of the main subjects of my work," Wijnberg recently told EM. Although poetry and literature are not (yet) subjects of academic research for him, science has become both a subject and a setting in his literary output of the last few years. "*Van groot belang*, published in 2015, contains poems on subjects my colleagues and I lecture on: tax collection systems, the creation of money and investors."

The university is the setting of Wijnberg's most recent novels, *Alle Collega's Dood*. The book ends with the tragic story of one of Wijnberg's PhD supervisors at Erasmus University, a doctoral adviser who was turned down several times for a chair and ended up dying of an intracranial haemorrhage. "Reviews said that part of the story was unrealistic, even though I wrote it down to the best of my recollection." ↘

De eerste en laatste sumo-worstelende student

Sumo-succes

Vierdejaars economiestudente Annemarie Overtoom was succesvol tijdens het EK sumo-worstelen in Duitsland. In de categorie tot 70 kilogram behaalde de twintigjarige een bronzen medaille. In het volgende Erasmus Magazine besteden wij meer aandacht aan de Nederlandse sumo-successen.

– EM 3, jaargang 1, oktober 1997

Verschillende lichtingen Nederlandse sumoworstelaars beoefenden de Japanse vechtsport sinds halverwege de jaren negentig op hoog niveau. Annemarie Overtoom was in 1997 een van de pioniers. De destijds twintigjarige studente fiscale economie behaalde tijdens het eerste Europees kampioenschap voor vrouwelijke sumoworstelaars een bronzen medaille. In oktober van dat jaar zocht EM haar op tijdens een training om uit te vogelen hoe een meisje van 62 kilo op internationaal niveau kon sumoworstelen.

Annemarie Overtoom in gevecht met haar coach Steve Pateman 1n 1997 (RH)
Annemarie Overtoom is fighting her coach Steve Pateman in 1997 (RH)

"Vooral de snelheid, die explosie, fascineert me bij deze sport", vertelde Overtoom toen. "Een aarzeling van een fractie van een seconde is bij sumo al fataal. Net als een fout. Fouten zijn bij sumo namelijk onherstelbaar. Daar is het spelletje veel te snel voor."
Ze stapte over van karate naar het sumoworstelen, dat in die tijd een sport in opkomst was, en had duidelijke ambities: "Ik wil mijn aanstaande concurrenten voorblijven en mijn huidige aftroeven. Volgend jaar wil ik Europa's beste zijn."
Overtoom is niet de enige sumoworstelende student in de geschiedenis van de Erasmus Universiteit. Geneeskundestudent Pieter Vroon was een van de laatste Nederlandse toppers en werd in 2012 Europees Kampioen. Hij stopte een jaar of twee geleden, omdat het niet langer te combineren was met het begin van zijn co-schappen. "Sumoworstelen op hoog niveau is echt topsport. Ik was er dagelijks mee bezig en voorafgaand aan Europese toernooien zat ik minstens twee, drie keer per maand in het buitenland voor trainingen."
Vroon reisde meerdere keren naar Japan om de klassieke technieken te leren. Net als Overtoom twintig jaar geleden benadrukt Vroon de snelheid van de sport. "Een sumowedstrijd is heel kort. Daarom is het ontzettend belangrijk om hard naar voren te gaan en daar niet bang bij te zijn. Dat heb ik echt geleerd in Japan." Vroon rolde in 2004 vanuit het judo in het sumoworstelen, toen Overtoom al was gestopt. "Ik ken Annemarie alleen van naam. Helaas hebben we nooit samen geworsteld."
Europees Kampioen is Overtoom uiteindelijk nooit geworden, vertelt oud-bondscoach Stephen Gadd. Ze is in 2010 overleden aan kanker, waar ze sinds 2004 tegen vocht. Door een zware knieblessure en haar baan bij Unilever stopte ze in 2000 met sumoworstelen, aldus Gadd, die ook nog lang na haar worstelcarrière contact met Overtoom bleef houden.
Bas Clasener was eind jaren negentig haar trainingsmaatje en later sparringscoach van de Nederlandse sumoworstelaars. "Ik herinner me Annemarie als iemand met een geweldige persoonlijkheid. Ze was heel sportief en had een vrolijke glimlach", vertelt Clasener. "De intelligentie en de humor waarmee zij onze trainingsoefeningen oppakte, zijn me altijd bijgebleven. Je ziet niet vaak dat iemand studie en vechtsport op dit niveau combineert." ↘

Pieter Vroon staat klaar in de ring voor een sumo clinic
Pieter Vroon in the ring for a sumo clinic

The first and last student sumo wrestlers

Sumo success story

Fourth-year Economics student Annemarie Overtoom was successful at the Sumo Wrestling European Championships in Germany. In the '70 kg and under' weight category, the 20-year-old was awarded a bronze medal. In the next issue of Erasmus Magazine, we will pay more attention to the Netherlands' sumo success stories."

– EM, issue no. 3, Volume 1, October 1997

Since the mid-1990s, several crops of Dutch sumo wrestlers have practised the Japanese martial art at a high level. Back in 1997, Annemarie Overtoom was one of the pioneers. The Fiscal Economics student, then twenty years of age, won the bronze medal at the first ever European Championships for female sumo wrestlers. In October of that year, EM visited her at a training session to figure out how a 62kg girl was able to compete internationally in sumo wrestling.

"What particularly fascinates me about this sport is the speed, the explosiveness," Overtoom said at the time. "Hesitating for just a split second is fatal in sumo. Just like a mistake. You see, it is impossible to rectify a mistake in sumo. The sport is far too quick for that." She had made the switch from karate to sumo wrestling, which was a sport on the rise at the time, and had her ambitions all worked out: "I wish to stay ahead of my future rivals and get better than my current rivals. Next year, I want to be Europe's best wrestler."

Overtoom is not the only competitive student sumo wrestler in Erasmus University's history. EUR medical student Pieter Vroon was one of the Netherlands' last top wrestlers. He won the European title in 2012. Vroon quit about two years ago, because he could no longer combine wrestling with his foundation programme at the hospital. "Sumo wrestling at a high level is an elite sport. I trained every day, and in the months leading up to the European Championships I'd go abroad two or three times a month to train."

Vroon travelled to Japan several times to master classical techniques. Just like Overtoom did twenty years ago, Vroon emphasises the speed inherent in the sport. "A sumo bout only lasts a very short time. For that reason, it is incredibly important that you go into it at full speed and not be afraid to do so. I really had to go to Japan to learn that."

Vroon took up sumo wrestling in 2004, having practised judo until then. By that time, Overtoom had already retired. "I only know Annemarie by name. Unfortunately, we never got to wrestle together."

Overtoom never managed to win that European title, former national head coach Stephen Gadd tells EM. She died from cancer, which she had battled since 2004, in 2010. A serious knee injury and a job with Unilever caused her to retire from sumo wrestling in 2000, says Gadd, who stayed in touch with Overtoom long after the end of her wrestling career.

Bas Clasener was Overtoom's training buddy in the late 1990s, and later served as the Dutch sumo wrestlers' sparring coach. "I remember Annemarie as a person with an enormous personality. She was very sporty and had a cheerful smile," Clasener tells us. "I have never forgotten the intelligence and humour with which she went about our training drills. You don't often come across people who combine a degree and a martial art at that level." ↘

Het Erasmusbeeld viel eind november 1996 van zijn sokkel (LW)
The Erasmus statue fell from its pedestal in November 1996 (LW)

De vurigste bewonderaar van Erasmus

Over het lot van de gevallen Erasmus

In de nacht van 21 op 22 november van vorig jaar [1996] viel de lezende Erasmus om en raakte beschadigd. De restauratie vordert langzaam; de humanistische geleerde zou in juni al zijn teruggezet. Een groepje studenten put uit deze vertraging de hoop dat Erasmus' terugkeer te combineren valt met het universitaire lustrum, zodat hij weer gaat leven onder de studentenpopulatie. Wat momenteel niet het geval lijkt.

– EM 4, jaargang 1, oktober 1997

Matthijs den Hollander werd in 1997 beschreven als 'ouderejaars bedrijfskunde en van alle EUR-studenten de vurigste bewonderaar van Desiderius Erasmus'. Het omgevallen Erasmusbeeld herinnert hij zich als de dag van gisteren.

Eind 1996 viel het Erasmusbeeld van Hendrick de Keijser, vlakbij de Laurenskerk, van zijn voetstuk. Waarschijnlijk werd het omver getrokken door vandalen. Den Hollander greep de vertraagde restauratie aan om Erasmus' gedachtegoed onder de aandacht te brengen. "Het speelde rond de lustrumviering van de Erasmus Universiteit, de 85e dies", zegt hij nu. "En ik vond dat er, behalve via de naam en de handtekening van de belangrijke humanist, wel wat meer aandacht voor Erasmus mocht zijn in het lustrumjaar."

"Ik was net bestuurslid geweest van de studievereniging van Bedrijfskunde en ik dacht: het terugplaatsen van Erasmus op zijn sokkel is een belangrijk moment, maar wij zijn ons als studenten en studentenverenigingen nauwelijks bewust van het belang van zijn werk. Het leek mij mooi als wij als studenten massaal bij die terugplaatsing zouden zijn."

"Samen met een vriend leende ik toga's van de pedel en vielen we de vergadering van de lustrumcommissie binnen om dat punt te maken", lacht Den Hollander. "We wilden dat zij studenten zou meenemen in het gedachtegoed van Erasmus en de identiteit van de Erasmus Universiteit." Daar werd naar geluisterd. Ook richtte Den Hollander met gelijkgestemde Erasmus-adepten de stichting Ad Fontes op. "Bij de terugplaatsing van het beeld is in de Laurenskerk een ceremonie georganiseerd, waar alle besturen van verenigingen bij aanwezig waren." Ook de glazen sculptuur van het gezicht van Erasmus, dat voor het E-gebouw staat, komt voort uit de door Den Hollander opgerichte stichting.

Net als nu was het in 1997 traditie dat afgestudeerden op de foto gingen 'met Erasmus'. Destijds stond er alleen een replica van polystyreen, dat 'het piepschuimen geval' of 'minkukeltje' werd genoemd. Het beeld verdween in 2006 in de container, ontoonbaar geworden omdat te veel afgestudeerden eraan pulkten. De twee Desideriussen die tegenwoordig het meest figureren op afstudeerfoto's staan er nog niet zo lang. De bronzen replica van De Keijsers beroemde Erasmus liet een alumnus laten in 2008 maken in China. Hij schonk het aan de universiteit. En het beeld in het Erasmusgebouw, dat officieel Desiderius Multiplex heet en in opdracht van het College van Bestuur werd ontwikkeld door de Rotterdamse architect en beeldend kunstenaar Gerard Frishert, dat staat er sinds 2009.

Den Hollander vindt het mooi dat de fototraditie nog steeds bestaat. En hij mag dan 'de vurigste bewonderaar van Desiderius Erasmus' zijn geweest, op de foto 'met Erasmus' ging hij zelf nooit. Zijn studie Bedrijfskunde rondde hij niet af. ↙

Erasmus' most ardent admirer

Regarding the fate of the fallen Erasmus

In the night of 21 and 22 November of last year, the statue of Erasmus reading toppled over, sustaining some damage in the process. Its renovation is proving time-consuming; the humanist scholar was supposed to have been re-installed in June. Some students hope this delay will result in Erasmus' return coinciding with the university's 85th anniversary, which might make him more popular with the student population, which does not seem to care much about him at present.

– EM issue no. 4, Volume 1, October 1997

Back in 1997, Matthijs den Hollander was described as a 'senior Business Administration student and the most ardent admirer of Desiderius Erasmus out of all EUR students'. He remembers the toppled Erasmus statue like it was yesterday.
The statue of Erasmus created by Hendrick de Keijser, near the Laurens Church, fell off its pedestal in late 1996. It was probably pulled down by vandals. Den Hollander used the delay experienced in the renovation of the statue to try and raise awareness of Erasmus' intellectual legacy. "It happened around Erasmus University's 85th anniversary celebration," he recently told EM. "And I felt that a little more attention should be paid to Erasmus in this special anniversary year, on top of the university's name and signature."
"I had just served on the board of the Department of Business Administration's study society, and I thought: the re-placement of Erasmus on his pedestal is an important occasion, but we – the students and the student societies – are hardly aware of the importance of his work. It would be wonderful if many students attended the re-installation."
"A friend and I borrowed gowns from the Registrar, and thus attired we gate-crashed a meeting of the anniversary celebration committee to make that point," Den Hollander says with a smile. "We wanted them to actively introduce students to Erasmus' intellectual legacy and the identity of Erasmus University." The committee took his words to heart. In addition, Den Hollander, in association with like-minded Erasmus fans, established the Ad Fontes foundation. "When they re-installed the statue, there was a ceremony at the Laurens Church, which was attended by the boards of all student societies." The glass sculpture of Erasmus' face sitting in front of the E Building was likewise commissioned by the foundation established by Den Hollander. Just like today, tradition dictated in 1997 that graduates pose next to 'Erasmus'. At the time, there was only a replica of the statue, made of polystyrene, nicknamed 'that polystyrene thing' or 'the twit'. The statue was binned in 2006, having become unpresentable because too many graduates picked at it. The two statues of Erasmus that are most likely to crop up in today's graduation photos have not been around for a very long time. The bronze replica of De Keijser's famous Erasmus sculpture was commissioned in China by an alumnus in 2008. The statue inside the Erasmus Building, which is officially called Desiderius Multiplex and was developed by the Rotterdam architect-and-artist Gerard Frishert at the Executive Board's behest, has been around since 2009.
Den Hollander thinks it is great that the posing tradition still exists. But while he was 'Desiderius Erasmus's most ardent fan', he himself never got to pose with Erasmus, as he never completed his degree in Business Administration. ↙

Het Erasmusbeeld staat nu nog steeds naast de Laurenskerk (LW)
The Erasmus statue is still standing next tot he Laurenskerk (LW)

tekst / text GERT VAN DER ENDE en WIENEKE GUNNEWEG
illustraties / illustrations ESTHER DIJKSTRA

Puzzel & win!

Erasmus Magazine bestaat (ruim) 20 jaar én wie jarig is trakteert! Los deze rebus op en win één van 20 cadeaubonnen van 20 euro!

Stuur je inzending onder vermelding van 'rebus' voor 1 januari naar *erasmusmagazine@em.eur.nl*

Puzzle & win!

Erasmus Magazine exists (more than) 20 years and gives away birthday treats! Solve this rebus and win one of 20 gift vouchers of 20 euros!

Send your entry stating 'rebus' before 1 January to *erasmusmagazine@em.eur.nl*

tekst en fotografie SANNE VAN DER MOST

2020 is mijn jaar

‘Goud halen op de Olympische Spelen in Tokio 2020’

Roeister Marieke Keijzer (20, bachelor Erasmus School of Health Policy & Management) bereidt zich voor op een Olympische medaille.

Ik kom uit een echte roeifamilie. Mijn tante en oom roeiden op hoog niveau en deden zelfs mee aan de Olympische Spelen. Toen ik als vijftienjarige een keer met mijn grote broer mee ging om te kijken, was ik meteen verkocht. Het gevoel als ik in de boot zit, is niet te beschrijven. Lekker buiten, de wind door mijn haar, het zonnetje – en het roeien zelf natuurlijk. Dat is echt een uitlaatklep. Ik kan me dan volledig ontspannen en mijn hoofd leegmaken, terwijl ik toch een grote fysieke inspanning lever. Meestal roei ik alleen, soms met een partner.

Na drie jaar werd ik wereldkampioen bij de junioren. Daarna volgden nog meer EK- en WK-titels en andere bekermedailles. Ik ben behoorlijk fanatiek, vind het echt héél erg leuk én heb talent. Dat zijn de drie belangrijkste factoren. Daarnaast voel ik heel goed wat een boot doet en hoe ik daarop moet inspelen. Ook ben ik goed te coachen. Ik luister echt naar hem, begrijp wat hij bedoelt en doe het ook.

Hopelijk brengt dat me in 2020 naar de Olympische Spelen in Tokio. En dan natuurlijk die gouden medaille winnen. Daar hangt natuurlijk magie omheen. Al moet ik zeggen, uiteindelijk gaat het me niet om die medaille zelf, maar om het feit dat ik dan de allersnelste ben. En om de wedstrijd zelf. Op dat niveau zijn de wedstrijden altijd heel erg gaaf. Dat geeft een kick.” ↙

text and photography SANNE VAN DER MOST

2020 will be my year

'Winning a gold medal at the 2020 Tokyo Olympics'

Rower Marieke Keijzer (20, Bachelor degree at Erasmus School of Health Policy & Management) prepares for an Olympic medal.

"I come from a genuine rowing family. My aunt and uncle used to row at the elite level and even competed in the Olympics. When I attended one of my older brother's rowing sessions as a fifteen-year-old, I was sold on the sport at once. There are no words to describe the feeling I have when I'm in my boat. I'm outside enjoying the sun, with the wind running through my hair – and then there's the act of rowing itself, obviously. It's how I let off steam. It allows me to fully relax and empty my mind, despite the fact that I'm exerting myself physically. I generally row on my own, but sometimes I'll row with a partner.

Three years after taking up the sport, I won the junior world title. After that, I won other titles and medals at the European Championships and World Championships. I'm quite fanatical, I really genuinely enjoy what I do, and I'm talented. Those are the three main factors. In addition, I have an excellent feel for what a boat is doing and how to respond to it, and I'm quite coachable. I really listen to my coach, I understand what he means, and I do it.

I hope all these things will get me to the Tokyo Olympics in 2020, and that I will win that gold medal there. That would obviously be quite magical. Although I have to say, at the end of the day it's not about the medal itself, but rather about the fact that I'm the fastest. And about the competition itself. Competitions at that level are always really cool. I do get a kick out of that." ↙

tekst / text JASPER MONSTER
foto / photo RONALD VAN DER HEERIK

Als een ijsbeer op de Zuidpool

"Ga jij in deze kleren naar college, ben je niet helemaal goed?" Het is de eerste week van mijn universitaire carrière en ik heb mijn vertrouwde middelbare-school-kloffie uit de kast getrokken: een basketbalshirt van mijn favoriete NBA-team plus een driekwartsbroek. Omdat ik de universiteit zie als de 2.0-versie van mijn middelbare school, heb ik er geen seconde aan gedacht iets aan mijn outfit te veranderen.

Maar daar denkt de oud-klasgenoot die ik op Kralingse Zoom tegenkom blijkbaar anders over. Waarschijnlijk heeft hij pas deze ochtend de prijskaartjes van zijn nieuwe colbert gehaald. "Dit kan je toch niet doen", zegt hij als hij is uitgelachen. "Je moet een beetje aan je imago denken." Een uur en zeker twintig verbaasde blikken later begin ik zijn keuze te begrijpen.

De wat afwijkende kledingkeuze ten opzichte van mijn klasgenoten staat achteraf symbool voor mijn hele periode op de EUR. In een wereld waar het gaat om netwerken voor plekken in commissies, bouwen aan je CV voor die ene stageplek in New York en indruk maken op jan en alleman tijdens een feest op een studentenvereniging, voelde ik mij als een ijsbeer op de Zuidpool.

Natuurlijk, er waren ook genoeg medestudenten die met hetzelfde doel naar de EUR waren gekomen als ik: plezier maken. Dat gebeurde alleen veelal achter gesloten deuren, bij verenigingen en in huizen waar ik bij lange na niet stoer, hip en/of cool genoeg voor was.

Terwijl ik deze column schrijf, denk ik terug aan tien jaar geleden. Wat als ik nou wél dat nieuwe colbertje had gekocht en wél die praatjes had aangeknoopt? Maar vermoedelijk had het niks uitgemaakt. De constante drang om mijn eigen 'imago' op te poetsen, iets waar een groot deel van de wereld zich mee staande hield, was er gewoon niet. Ik bleef die ijsbeer op de Zuidpool, ongeacht of basketbalshirts wel of niet in de mode waren.

Jasper Monster (1990)

Like a polar bear in the Antarctic

"Is that what you're wearing to lectures – are you out of your mind?" It's the first week of my academic career and I've pulled on my usual outfit for secondary school: a jersey of my favourite NBA team and a pair of three-quarter pants. I basically see University as a kind of secondary school 2.0 – so I hadn't for a moment considered a change of attire.

But my former classmate, whom I've run into at Kralingse Zoom, clearly takes a different view. He probably only pulled the price tags off his new jacket this morning. "It's 'not done', you know," he says, after he's finished laughing. "You have to think of your image." One hour and at least twenty surprised looks later, I'm starting to understand his point.

In hindsight, this mismatch between my sartorial choices and those of my fellow students symbolises my entire time at EUR: in a world where it's all about networking to land a position on some committee board, sprucing up your resume for that coveted internship in New York and wowing everyone who crosses your path at student association parties, I felt like a polar bear who had ended up in the Antarctic.

Of course, there were enough fellow students who had come to EUR with the same goal I had: to have fun. Except in many cases, this fun was had behind closed doors – in student associations and houses for which I unfortunately lacked the required cred, hipness and/or cool.

Writing this column, I find myself peering ten years into the past. What if I had bought that new jacket; what if I had bragged a bit more? But I suspect that in the end, it wouldn't have made a difference. I simply lacked the constant drive to buff up my 'image' – something that presumably enables a sizeable share of our population to hold their own. I remained that polar bear on the South Pole – regardless of whether basketball jerseys are in or out of style.

Jasper Monster (1990)

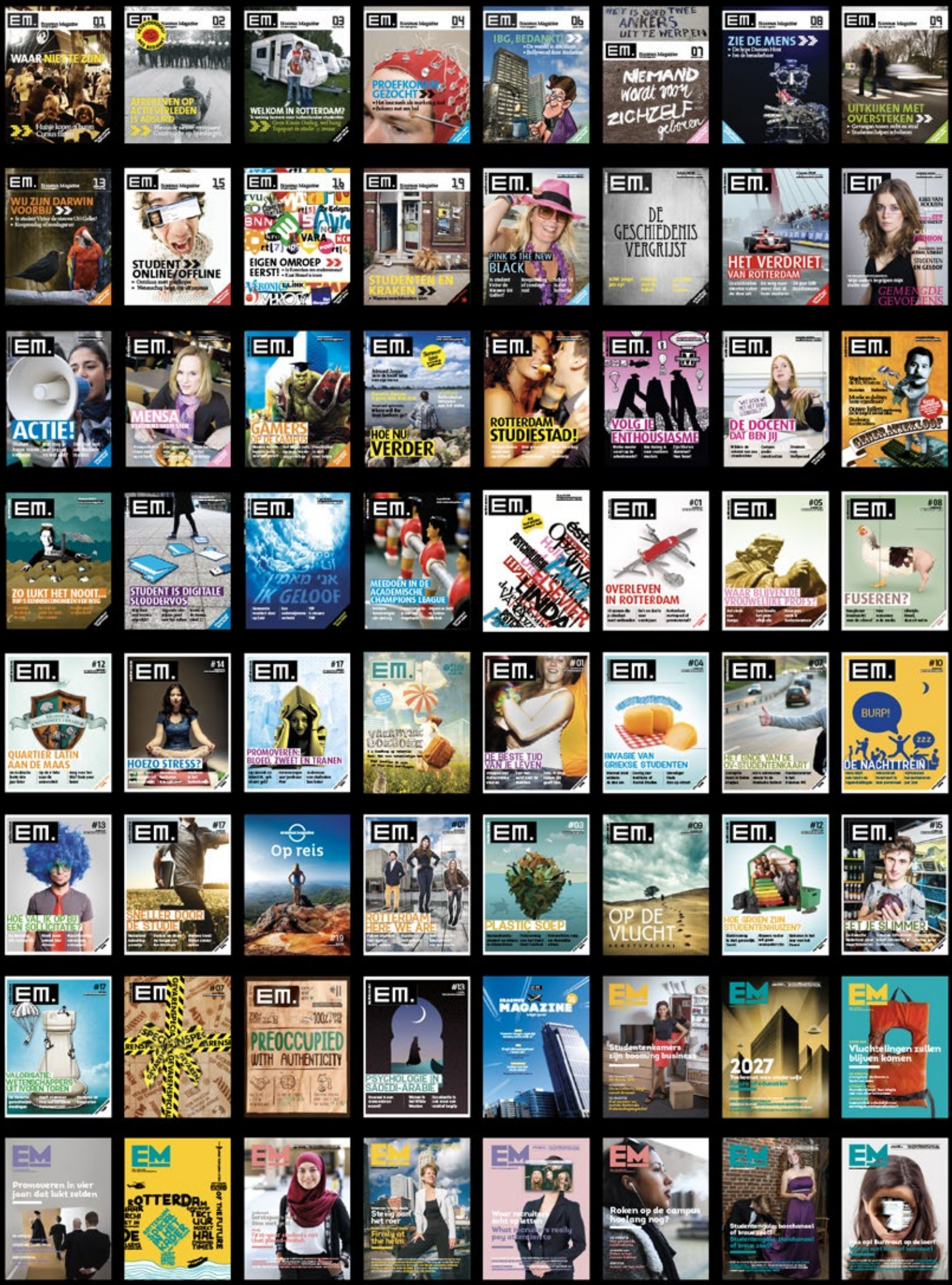
EM. 01
WAAR NIET TE ZIJN
EM. 02
AFREKENEN OP ACTIE VERLEDEN IS ABSURD
EM. 03
WELKOM IN ROTTERDAM?
EM. 04
PROEFKONINGEN GEZOCHT
EM. 06
IBG, BEDANKT!
EM. 07
NIEMAND WORDT VOOR ZICHZELF GEBOREN
EM. 08
ZIE DE MENS
EM. 09
UITKIJKEN MET OVERSTEKEN
EM. 13
WIJ ZIJN DARWIN VOORBIJ
EM. 15
STUDENT ONLINE/OFFLINE
EM. 16
EIGEN OMROEP EERST!
EM. 19
STUDENTEN EN KRAKEN
EM.
PINK IS THE NEW BLACK
EM.
DE GESCHIEDENIS VERGRIJST
EM.
HET VERDRIET VAN ROTTERDAM
EM.
GEMENGDE GEVOELENS
EM.
ACTIE!
EM.
MENSA
EM.
GAMERS OP DE CAMPUS
EM.
HOE NU VERDER
EM.
ROTTERDAM STUDIESTAD!
EM.
VOLG JE ENTHOUSIASME
EM.
DE DOCENT DAT BEN JIJ
EM.
EM.
ZO LUKT HET NOOIT...
EM.
STUDENT IS DIGITALE SLODDERVOS
EM.
IK GELOOF
EM.
MEEDOEN IN DE ACADEMISCHE CHAMPIONS LEAGUE
EM.
EM. #01
OVERLEVEN IN ROTTERDAM
EM. #05
WAAR BLIJVEN DE VROUWELIJKE PROFS?
EM. #08
FUSEREN?
EM. #12
QUARTIER LATIN AAN DE MAAS
EM. #14
HOEZO STRESS?
EM. #17
PROMOVEREN: BLOED, ZWEET EN TRANEN
EM.
EM. #01
DE BESTE TIJD VAN JE LEVEN
EM. #04
INVASIE VAN GRIEKSE STUDENTEN
EM. #07
HET EINDE VAN DE OV-STUDENTENKAART
EM. #10
BURP!
ZZZ
DE NACHTTREIN
EM. #13
HOE VAL IK OPEN EEN SOLLICITATIE?
EM. #17
SNELLER DOOR DE STUDIE
Op reis
EM. #01
ROTTERDAM HERE WE ARE
EM. #03
PLASTIC SOEP
EM. #08
OP DE VLUCHT
EM. #12
HOE GROEN ZIJN STUDENTENHUIZEN?
EM. #15
EET JE SLIMMER!
EM. #17
VALIDRATIE: WETENSCHAPPERS UIT IVOREN TOREN
EM. #07
EM. #11
PREOCCUPIED WITH AUTHENTICITY
EM. #13
PSYCHOLOGIE IN SAOEDI-ARABIE
MAGAZINE
Studentenkamers zijn booming business
EM
2027
EM
Vluchtelingen zullen blijven komen
EM
Promoveren in vier jaar: dat lukt zelden
EM
ROTTERDAM
EM
EM
Steig aan het roer
Firing at the helm
EM
Waar rekruiten echt op letten
What recruiters really pay attention to
EM
Roken op de campus hoelang nog?
EM
Studentengolfer bochaneel of bruur zeil?
EM
Ga op burnout op de loert

See you online!

www.erasmusmagazine.nl